

24 საათი

"ქობულეთური ბიურო" ბიძგს აძლევს ახალ პოლიტიკურ სკანდალებს!

თამარ ხორბალაძე

ქობულეთში სამუშაო განწყობაზე დადგომა ძალზე ძნელი გახლავთ. მით უმეტეს, როცა მზე ძალიან წვეს, ზღვა კი ისე თბილია და წყნარი, ყველაზე პატიოსან პარლამენტარსაც რომ თამამად შეაცდენს. ამიტომ ქობულეთური ბიურო, განსახილველი თემების სერიოზულობის მიუხედავად, მაინც დასასვენებლად "განწირულ" თავყრილობად მოგეჩვენებოდათ. როგორ ისვენებდნენ ბიუროს წევრები ქობულეთში, ცალკე თემად ამაჰს ჩვენს უახლოეს ნომერში კიდევ დავუბრუნდებით. მანამდე კი ორიოდ სიტყვა იმაზე, თუ დახუთულ და სიციხით სავსე დარბაზში როგორ შეიქმნა ატმოსფერო, რომელსაც სკანდალები უკვე მოჰყვა და, სავარაუდოდ, კიდევ მოჰყვება.

ასლან აბაშიძის სტუმრობამ, მინისტრთა კაბინეტის შემოღება-არშემოღების, გუბერნატორთა ინსტიტუტის გაუქმება-არგაუქმების, საარჩევნო კოდექსის შექმნა-შესწორების თემამ "ქობულეთური ბიურო" პრეზიდენტის და საზოგადოების ყურადღების ცენტრში უცბათ მოაქცია.

ბიუროს წევრების წინაშე ასლან აბაშიძის მორიგი გამომწვევი გამოსვლის შემდეგ, საქართველოს პრეზიდენტი, აფხაზეთის კონფლიქტში თავის საკუთარ წარმომადგენელს, კიდევ ერთხელ და უკვე საკმაოდ მკვეთრად გაემიჯნა. შევარდნაძის ასეთი განცხადება, ასლან აბაშიძის მიერ საკუთარი მოვალეობის არასწორად გაგებისა და

ასლან აბაშიძის სტუმრობამ "ქობულეთური ბიურო" პრეზიდენტის და საზოგადოების ყურადღების ცენტრში უცბათ მოაქცია

ბაბრძილაძე ფოტო

საპნის ოკეანა აფხაზეთის თეატრში

პირიკო თევზაძე

პოლიტიკური სერიალი აფხაზეთის თეატრში, შევარდნაძის და აბაშიძის მონაწილეობით კვლავ გრძელდება. აბაშიძე დაბეჭდვით ირწმუნება, რომ მას საქმის კეთებაში ბელს უშლიან. შევარდნაძე აბაშიძის უუნარობაზე მიუთითებს - რა ბედენაა, თუ საქართველოს პრეზიდენტი ამ მოსაზრებას ტაქტიანი ფორმებით გამოთქვამს. შევარდნაძე თავის პოზიცია (რომ აბაშიძეს თავად უჭირს კონფლიქტის მოგვარება) გუშინდელ ბრიფინგზეც დააფიქსირა.

განურჩევლად ყველა მხარე აცხადებს, რომ აფხაზეთის კონფლიქტის დარეგულირების საკითხებში საქართველოს პრეზიდენტის პირადი წარმომადგენლის, ასლან აბაშიძის ფუნქცია გაურკვეველია. ერთადერთი, ვინც ამ უზარალო ქუმბარტებაში ყველაზე უკეთაა გარკვეული, მაგრამ ამის შესახებ ხმაამალა არ საუბრობს, თავად შევარდნაძეა.

"ალორძინების" წარმომადგენელი ეკლერი გელბახინი პირდაპირ ამბობს, რომ "ამ ეტაპზე ბატონი ასლანის მისია მართლაც გაუგებარია." გელბახინი ყოველნაირად ცდილობს აჭარის ლიდერის გამართლებას. მისი თქმით, აბაშიძის ამ პოსტზე დანიშნვის პირველსავე დღიდან გააჩაღეს გამოსვლები მის წინააღმდეგ. "ხან პარტიზანები უყვებენ ბატონ ასლანს ულტიმატუმს და ხან - იმერეთის გუბერნატორი. თეიმურაზ შამაშვილს ვინ უკითხავს აფხაზეთის პრობლემის მოგვარებას?" გელბახინის აზრით, შევარდნაძემ აბაშიძეს საფაფი დაუყო, როცა ეს თანამდებობა შესთავაზა.

ვალერი გელბახინის "24 საათთან" საუბრისას გაირკვა, რომ მართო შამაშვილი და პარტიზანების მუქარა როდი ყოფილა აბაშიძისთვის ხელის შეშლელი:

ბაბრძილაძე A2 გვირგვინი

დღი წინადაც რუსთაველი A4

პატარაკაცივილის ვარტყარანი მუდმივ მზადყოფნაშია A4

დამოკრატია ყაზახურად A5

ამბოხება ან დიქტატურა A5

რა ბანსვაპება ხოთსა და ავსს შორის A6

ქარაზი ხორცის ნიჟილი, ის გვიძლავს სხანის აღმოჩენას A6

გაფლავლი თავისუფლების საზოგადოება - უნივერსიტეტი A6

ჭოჭოხეთი მარხუნანას მოხსარებალთათვის A7

საინფო	
თბილისი	34
ქუთაისი	35
ბათუმი	33
სოხუმი	32
ფოთი	34
თელავი	31
ზუბდილი	34
ბორი	30

უცხოური ვალუტის რეკორდული კარსი ლათინ მთარაბი	
აშშ დოლარი	2.2000
ევრო	2.2343
ფუნტი სტერლინგი	3.4784
რუბლი	0.0697

დრო და ხელისუფლება ყოფილი მხარეი მოკავშირეებად აქცია

გიორგი ასანიშვილი

ხელისუფლება დღეს რომ ღრმა კრიზისშია, არახალია. პოლიტიკურ არენაზე, ეკონომიკაში, საბიუჯეტო სფეროში თუ სოციალური უზრუნველყოფის სისტემაში შექმნილმა უმძიმესმა მდგომარეობამ მმართველი ძალა ჩიხში შეიყვანა. გამოსავლის ძიების პროცესში კი ის ხშირად არადეკლარირებულ სვლებს აკეთებს, რითაც სიტუაციას კიდევ

უფრო ამძაფრებს და იმ ცუდს ლესავს, რომლითაც ოპოზიცია მას თავის მოკვეთას უპირებს. ბოლოდროინდელი მოვლენების განალიზებისას, ხელისუფლების ქმედებებში ძნელია, დაინახო რაიმე პოზიტიური და კონსტრუქციული. პირიქით: მან ოპოზიციის იგნორირებისა და მის მიმართ შეფარული მუქარის კურსი აიღო, რამაც მეორე ბანაკში საპროტესტო რეაქცია წარმოშვა და მას ხელი-სუფლების წინააღმდეგ ერთობლი-

ვი ბრძოლის დაწყებისკენ უბიძგა. რომ არა ყოველგვარ ლოგიკას მოკლებული გადაწყვეტილებები (მაგალითად, ტერორიზმისა და მკვლელობების ბრალდებით გასამართლებულთა შეწყველება და მათი ციხიდან ვადაზე ადრე გათავისუფლება), დაქსაქსული ოპოზიცია, ალბათ, ასე უცებ ვერ მოახერხებდა დარაზმვას და ხელისუფლებისთვის მუშტის მოღერებას.

ბაბრძილაძე A8 გვირგვინი

თბილისს საქრებულო კიდევ ერთი წელი არ ეყოლება

ვარაუდობს მიხეილ სააკაშვილი

დაკ კვსიტაძე

თბილისი, ფაქტობრივად, საკრებულოს გარეშე, რაშიც გარკვეული წვლილი თქვენც მიგიძღვით. საერთოდ, ბუნდოვანი დარჩა "ნაციონალური მოძრაობის" მიზნები ამ არჩევნების შემდეგ. თავიდან

თქვენ აპროტესტებით არჩევნების შედეგებს და მის გაუქმებას ითხოვდით, მერე უეცრად სასამართლოში სარჩელი შეგაქვთ შედეგების გაუქმების წინააღმდეგ. ჩვენ არ ვითხოვდით არჩევნების შედეგების გაუქმებას. ჩვენ ვითხოვდით ხმების გადათვლას, რაც არჩევნების შედეგების გაუქმებას არ ით-

ვალისწინებს. გასული საპარლამენტო არჩევნების დროს ხუთ ოლქში ხელახლა ჩატარდა არჩევნები, მაგრამ ამით საპარლამენტო არჩევნების შედეგები არ გაუქმებულა. ჩვენ ვითხოვდით, საკრებულოს მუშაობა შედეგების გაუქმებას. ჩვენ ვითხოვდით ხმების გადათვლას, რაც არჩევნების შედეგების გაუქმებას არ ით-

ვალისწინებს. გასული საპარლამენტო არჩევნების დროს ხუთ ოლქში ხელახლა ჩატარდა არჩევნები, მაგრამ ამით საპარლამენტო არჩევნების შედეგები არ გაუქმებულა. ჩვენ ვითხოვდით, საკრებულოს მუშაობა შედეგების გაუქმებას. ჩვენ ვითხოვდით ხმების გადათვლას, რაც არჩევნების შედეგების გაუქმებას არ ით-

ვალისწინებს. გასული საპარლამენტო არჩევნების დროს ხუთ ოლქში ხელახლა ჩატარდა არჩევნები, მაგრამ ამით საპარლამენტო არჩევნების შედეგები არ გაუქმებულა. ჩვენ ვითხოვდით, საკრებულოს მუშაობა შედეგების გაუქმებას. ჩვენ ვითხოვდით ხმების გადათვლას, რაც არჩევნების შედეგების გაუქმებას არ ით-

ვალისწინებს. გასული საპარლამენტო არჩევნების დროს ხუთ ოლქში ხელახლა ჩატარდა არჩევნები, მაგრამ ამით საპარლამენტო არჩევნების შედეგები არ გაუქმებულა. ჩვენ ვითხოვდით, საკრებულოს მუშაობა შედეგების გაუქმებას. ჩვენ ვითხოვდით ხმების გადათვლას, რაც არჩევნების შედეგების გაუქმებას არ ით-

ვალისწინებს. გასული საპარლამენტო არჩევნების დროს ხუთ ოლქში ხელახლა ჩატარდა არჩევნები, მაგრამ ამით საპარლამენტო არჩევნების შედეგები არ გაუქმებულა. ჩვენ ვითხოვდით, საკრებულოს მუშაობა შედეგების გაუქმებას. ჩვენ ვითხოვდით ხმების გადათვლას, რაც არჩევნების შედეგების გაუქმებას არ ით-

ბაბრძილაძე A3 გვირგვინი

მიხეილ სააკაშვილი

ლორინის ულტიმატუმი აბაშიძე გაიზიარებს თუ არა მას თბილისი

რუსიკო ნიკრაძე

საქართველოში

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს დიპლომატიის სერიოზულად წყვეტენ ერთ დელოკატურ პრობლემას - ვინ აიძულებს საქართველოს პრეზიდენტს, მოსკოვში ჩამოსვლამდე დათანხმდეს ოფიციალური მოსკოვის წინადადებას, აფხაზეთის მონაკვეთის სარკინიგზო მიმოსვლის გახსნის შესახებ. ამ პრობლემას კავასიაში რუსეთის ნომერი პირველი სტრატეგიული მოკავშირე - სომხეთი კრემლს ყოველდღე ახსენებს.

ნებს. მოსკოველ დიპლომატებს იმაზე საუბარიც უყვართ, თუ რა მასშტაბის ეკონომიკურ ზარალს ნახულობს სომხეთი აფხაზეთში რკინიგზის ბლოკირებით.

საქართველო-რუსეთის ეკონომიკური თანამშრომლობის ასპექტებზე საუბრისას, ივანოვის უწყების დიპლომატები, პირველ რიგში, კონფლიქტის ზონის არასტაბილურ მდგომარეობაზე მიახიშნებენ, რასაც რკინიგზის დაცვასაც აბამენ და აცხადებენ, რომ ამ პრობლემაში სამშვიდობო ბატალიონების გაძლიერება

ბაბრძილაძე A2 გვირგვინი

თანამედროვე სახაროზ არ იცის, თუ როგორ უნდა იმოქმედოს გლობალური კრიზისის პირობებში

თორნიკე ბარაზენიძე

გასული კვირის პოლოს საქმიან სამყაროს მორიგი შავი პარასკევი დაუდგა. ატლანტიკის ორივე მხარეს, განსაკუთრებით - ამერიკაში, აქციათა გაყიდვის საბაზს არავინ ეძებდა და პროგნოზების კეთებასაც არავინ ცდილობდა. უბრალოდ, ყველა ყველაფერი ყიდა. ბირჟებზე შექმნილი მდგომარეობა ორი სიტყვით ამგვარად გამოითქმებოდა - "პანიკა" და "ისტერიკა."

ცხადია, პანიკა გასულ კვირაზე გაცელებით უფრო ადრე დაიწყო და მისი პირველი ტალღა სწორედ აშშ-დან წამოვიდა, სადაც "ენრონის" კრახის შემდეგ ჩატარებულმა აუდიტმა არაერთი კორპორაციული დარღვევა გამოავლინა და ბანკროტად აქცია ქვეყნის ერთ-ერთი უდიდესი კავშირგაბმულობის კომპანია "უორლდკომი." მაგრამ ამერიკას მალე ძველმა კონტინენტმაც

აუბა მხარი და მთავარ გმირად (ანტიგმირად) ვალეებში ჩაფლული ფრანგული მედი-იმაგერა "ვივენი-დი იუნვიერსალი" იქცა. კომპანიის ხელმძღვანელის პოსტიდან ამიციური, რისკის მოყვარული ჟან-მარი მესიეს ნახვლამ და მის ნაცვლად მსოფლიოში ცნობილი მეწეფერის, ჟან-რენე ფურტუს დანიშვნამ იმედი მისცა ინვესტორებს და "ვივენი" აქციებმა აღმავლა დაიწყო, მაგრამ სიახლეს ხაზი გადაუსვა კომპანიის დადანიშნულბამ საბუღალტრო ჩანაწერების გაყალბებაში. შედეგად მსოფლიოში უდიდესი მედი-გაგანტის აქციები ერთი მესამედით გაუფასურდა და 80-იანი წლების მარევენებულს მიუახლოვდა. ეს ის პერიოდი, როცა "ვივენი" არც პოლიტიკის სტუდიის ფლობდა, არც კავშირგაბმულობის კომპანიისა და, ძირითადად, დაკავებული იყო საყოფაცხოვრებო მიმსახურებით.

ბაბრძილაძე A4 გვირგვინი

რეინერტი ინიციატივა

მარი ტორაძე

ალბათ, არაფერია უფროსი თაობისთვის იმაზე დამთრგუნველი, ვიდრე ხედავდეს ახალგაზრდობის დემორალისტულ სახეს, გაულგრილობას, ნიჟილიზმს... ალბათ, არაფერია ახალგაზრდობისთვის იმაზე დამთრგუნველი, ვიდრე ემორჩილებოდეს უფროსი თაობის ამორალურ თამაშს ნესებს...

"დროთა კავშირი დაირღვა" - თაობებს შორის გამალებით მიმდინარეობს კომკავშირელებისა და ბოლშევიკების იტება, და რადგან "ყველანი აქ არიან", ყველა ყველას პოულობს (ცხადია, ერთმანეთში და არა საკუთარ თავში).

თაობათა შორის კომუნიკაციის ხასიათი მართლაც ჩვენი თვალწინ იცვლება - პირმოთინებისა და პირფერობას იმპულსური აგრესიულობა აძევებს. აბსოლუტურად გულწრფელი (და, ალბათ, დამსახურებულადაც) არავის არავინ მოსწონს.

გასაკვირო არ არის, რომ უფროსი თაობის ქვედა ახალგაზრდების უკმაყოფილებას იწვევს. ცხადია, რომ მონივრული ადამიანის ქცევას სწორედ მისი სიმწიფე უნდა განაპირობებდეს, ჩვენში კი სიმწიფეს, როგორც წესი, იშვიათად აღწევენ. ტიპური მაგონებელი განვითარებაში,

მარად ინფანტილიზმი - თანმდევი ნარცისიზმით, თვითგანდიდებით, უსაფუძვლო ქედმალლობით. ზოგჯერ საკუთარი თავით უკმაყოფილება მიემიწევა თვით უფროსი თაობის განსხვავებულ და სიმწიფემქარულ იმეით ნარცისობადგენლებს შორისაც, რადგან მათი აქამდე თავმდაბლობად და უპრეტენზიობად ცნობილი თვისებები დღეს ახალგაზრდობის მიერ სხვაგვარად აღიქმება - როგორც უნიათობა და უძლეობა.

ახალგაზრდები სამართლიანად მიიჩნევენ, რომ ჩვენ ისინი ბავშვობიდან მუდმივი შფოთვის, განვადის, მორალის რღვევისა და მატერიალური დეკორაციის პირობებში ვამოყფეთ; მიიჩნევენ, რომ თავიანთი ცხოვრების ყველაზე ნატიფი და მყიფე პერიოდი - ბავშვობა - ღირსეულად გაიარეს (უფრო სწორად, გადაიტანეს) თავის სამშობლოსთან ერთად და მოითხოვენ, გაჩერდეს ის დანაწევრული, საბჭოთაინფორმაციული კარუსელი, რომელზეც დღემდე ჩვეული ინფანტილური "კატაობენ" კორუმპირებული ბიჭები. თუმცა, უნდა ითქვას, რომ ბევრი ახალგაზრდა თვითონაც სიამოვნებით ააბტობდა ამ კარუსელს. ეს ისინი არიან, ვინც სწორედ უფროსების ხელდასხმით და "ბუნებრივი გადარჩევის" შედეგად, სამწუხაროდ, უკვე ჩამოყალიბდნენ და გამოიბრძმდნენ აგრესიულ, ცივ,

პრაგმატულ კარიერისტ-ინიციოკუნად. ახალგაზრდობის უმრავლესობა კი, ისევე სამწუხაროდ, უკვე ჩამოყალიბდა ნიჟილიზმ-სექსუალისად, რადგან უჭირს ასე ცხოვრება, ვერსად და, სხვათაშორის, ხშირად ვერც ოჯახში ვერ პოულობს და ამიტომ ალარც ეძებს მორალურ საყრდენებს, იმყოფება აპათიაში და არათუ სახელმწიფოს, საკუთარი მომავლის მშენებლობაშიც კი არავითარი მონაწილეობის მიღება არ სურს.

ახალგაზრდა ადამიანის გაუცხოებას ოჯახისგან ბევრ სხვა მიზეზთან ერთად ხშირად იწვევს მშობლების აკვირებული იდეა, შვილების მიერ ნებისმიერი, თუნდაც უზნეო, საშუალებებით მალალი სოციალური სტატუსის დაუფლები. გაუცხოება იწვევს მშობლებს საკუთარი შვილების ხარჯზე, მათი მშვენიერი სურთ თვითრეალიზაცია და ამ ლტოლვით მონუსხულები ვერც ამჩნევენ თავისი შვილების რეალურ, უზუნებრივ მიდრეკილებებს. ოჯახის გარეთაც ყველა პირობა შექმნილი ახალგაზრდა ადამიანის ინტელექტუალის ნასახალისებლად, მისი ყოველგვარი მოქალაქობრივი ინიციატივის ჩასახშობად. მასწავლებელი ახალგაზრდების მონათხრობი, თუ როგორ უნდა იქცეოდნენ სახლების, აგრეთვე, ქუჩაში აღმოჩენილი ბავშვების დახმარება, როგორ დაიწყეს თანხ-

ბის მოძიება, შემდეგ კი როგორ მოიხივებს მათგან ნიღბი უფროსებმა - საგადასახადომ, ბანკმა, პოლიციამ, ქურდებმა... და როგორ ჩაშალოს ეს ნაშრომები. ჩემს პერიოდს - "იბრძოლეთ, არ დაყარით ფარ-ხმალი!" - მათ ისეთი უსაშველო რეალიზმი შეაგებეს, რომ საბოლოოდ ვალაირე მათი ჯანსაღი ნიჟილიზმის უპირატესობა ჩემი ანომალური ოპტიმიზმის მიმართ.

ჩვენი ინტელექტუალური ახალგაზრდობის დიდი ნაწილი თავისი გამახვილებული ინტელექტისა და ნატიფი ფსიქიკის გამო უზნეოდ გრძობს თავს, ურჩევნია, განერიდოს ცრუაქტიურობას და არ სურს, ხმამაღლა განაცხადოს საკუთარი არსებობის შესახებ. ეს თაობა აკვირდება უფროსებს ქცევას და, შესაძლოა, მათგან ზედ კიდევ მოელის რაღაც სიკეთეს.

უფროსების კეთილი ნების გამოხატვლად ნაბიჯად შეიძლება იქცეს თუნდაც ის, რომ დაიწყით გარეუბნა უმაღლეს სასწავლებლებში მისაღები გამოცდების ალტერნატივის მოძებნაზე.

ჩვენში მისაღები გამოცდები ის მიჯნაა, როდესაც საფუძვლიანად ირყევა ახალგაზრდების ნდობა უფროსის თაობისადმი, საერთოდ, ცხოვრებისადმი. ცხადია, აქ არ იგულისხმება ყველა უმაღლესი სასწავლებელი ან, თუნდაც, ფაკულტეტი. არ იგულისხმება, მაგალითად, კონსერვატორია, რომელიც მართლაც ჩვენი კულტურის მექაა, ან სამხატვრო აკადემია, რომელმაც ბოლო წლებში სამართლიანი მისაღები გამოცდების მოდელი შემოქმედა, ანდა თეატრალური ინსტიტუტი, სადაც გამოცდები ტრადიციულად ისე ტარდება, რომ ნიჭიერი ახალგაზრდები ინსტიტუტის მიღმა არ რჩებიან... მაგრამ საერთო ვითარება ჩვენი ავტონომი-ამინიჭებულ, თავისუფლების მაღლს ნაზიარებ უმაღლეს სასწავლებლებში ისეთია, რომ გვაიძულებს ვიფიქროთ იმაზე, თუ როგორ უნდა დაეცეს უმაღლესი სასწავლებლები ("გაბი-თურიენტების") დამთრგუნველი, გამწყვნილი მისაღები გამოცდების საბჭოურ სისტემას.

ოდესღაც, არქაულ დროში საზოგადოების სრულფასოვან ნევრად გახდომისთვის აუცილებელი იყო ინიციატორი, როცა ახალგაზრდა ადამიანს თავისი ფიზიკური, სულიერი და მორალური ზრდასრულობის დასადასტურებლად უნდა გაეცლი საგანგებოდ მონყობილი სასტიკი განსაცდელი (უნდა გაეძლო დემონებითან შეხვედრისთვის და ა.შ.). ჩვენებურ, ქართულ ინიციატორ - მისაღებ გამოცდებში - ცოტათი განსხვავებული დანიშნულება აქვს: ეს არის უზნეული მება ყველა უმაღლესი სასწავლებელი ან, თუნდაც, ფაკულტეტი. არ იგულისხმება, მაგალითად, კონსერვატორია, რომელიც მართლაც ჩვენი კულტურის მექაა, ან სამხატვრო აკადემია, რომელმაც ბოლო წლებში სამართლიანი მისაღები გამოცდების მოდელი შემოქმედა, ანდა თეატრალური ინსტიტუტი, სადაც გამოცდები ტრადიციულად ისე ტარდება, რომ ნიჭიერი ახალგაზრდები ინსტიტუტის მიღმა არ რჩებიან... მაგრამ საერთო ვითარება ჩვენი ავტონომი-ამინიჭებულ, თავისუფლების მაღლს ნაზიარებ უმაღლეს სასწავლებლებში ისეთია, რომ გვაიძულებს ვიფიქროთ იმაზე, თუ როგორ უნდა დაეცეს უმაღლესი სასწავლებლები ("გაბი-თურიენტების") დამთრგუნველი, გამწყვნილი მისაღები გამოცდების საბჭოურ სისტემას.

დრომ და ხელისუფლებამ ყოფილი მტრები მოკავშირეებად აქცია

პირველი გვარდიანი

არადა, სულ ცოტა ხნის წინათ მართლაც ვერავინ იფიქრებდა, რომ საერთო ინტერესები გაუჩნდებოდათ და პოლიტიკური პარტიზონები გახდებოდნენ "მოსისხელ მტრები" - ზურაბ ჟვანია და დავით გამყრელიძე, ირინა სარიშვილი-ჭანტურია და მიხეილ სააკაშვილი. "რვათა კავშირის" არც სხვა პერსონებს შორის არსებობდა აქამდე დიდი სიახლოება: საკმაო ხნის ისტორია აქვს დაპირისპირებას აკაკი ასათიანსა და ირინა სარიშვილს, აგრეთვე, მწვანეთა მოძრაობის პირველი თაობის წარმომადგენლებს - გიორგი გაჩეჩილაძესა და ზურაბ ჟვანიას შორის, ედმ-ს ბაზაზე სამი პარტიული ორგანიზაციის ჩამოყალიბების შემდეგ კი, საერთოდ, ძნელი წარმოსადგენი იყო, რომ გიორგი ჭანტურიას თანამებრძოლები ოდესმე ისევე მიუხდებოდნენ ერთ მაგიდას.

სწორედ ხელისუფლების "დამსახურება", რომ ახლო წარსულში დაპირისპირებულ ოპოზიციურ პარტიათა ლიდერები დღეს ძველი შუღლის დაიწყებასა და გაერთიანებას ცდილობენ. რვა ოპოზიციური პარტიის ლიდერი დროულად მიხვდა, რომ რეალურად იცვლება, იწყება წლებს განმავლობაში დამკვიდრებულ პოლიტიკურ ღირებულებათა გადაფასება და, ამდენად, ერთმანეთს შორის ძველი დავა ნელ-ნელა აზრს კარგავს.

მეტიც: თუ ისინი ურთიერთდაპირისპირებას გააგრძელებენ, ადვილი შესაძლებელია, ნადავლი (ხელისუფლება) სულ სხვა ძალას დარჩეს. ამდენად, დრომ და ახლანდელმა ხელი-სუფლებამ ისინი მტრებიდან მოკავშირეებად აქცია.

ცხადია, ხელისუფლებასთან დაპირისპირებულ ოპოზიციურ ლიდერებს შორის უთანხმოებები მომავალშიც იქნება, მაგრამ მათი გადალახვა, ძირითადად, ფსიქოლოგიური ბარიერის, ძველი ინერციის დაძლევისათვის არის დაკავშირებული და არა საერთო პოლიტიკური სტრატეგიის შემუშავებასთან. ასეთი სტრატეგია ამჟამად უკვე არსებობს და ის ქვეყნის მართვისას დემოკრატიულ ღირებულებებსა და დასავლურ რიენტიციაზე დაყრდნობაში გამოიხატება.

სხვათა შორის, თავის დროზე, ბათუმური ალიანსი უფრო ეკლექტურ, ხელოვნურად შეკონინებულ გაერთიანებას წარმოადგენდა, ვიდრე ამჟამინდელი "რვათა კავშირია". ამ უკანასკნელისგან განსხვავებით, ბათუმური ალიანსის მიზნები უფრო მოკრძალებული, ხოლო ამოცანები - მერკანტილური იყო. მის სუბიექტებს კარგად ესმოდათ, რომ, დემოკრატიულად მოქმედების შემთხვევაში, შეიძროცნებიან საპარლამენტო ბარიერი, შეიძლებოდა, ვერ გადაეცხადებინათ ("ალორძინების კავშირის" გარდა) და პოლიტიკური ცხოვ-

ირინა სარიშვილი და აკაკი ასათიანი

ბარსა ავაშვილი/პოლიუს ფოტო

პარსია

რუსი ექსპრეტების შეფასებით, მოსკოვი და ვაშინგტონი სუამ-ს შლიან

რუსიკო ნიკარაგა

საკომუნალიზმი

იალტიდან დაბრუნებული მოსკოველი დამკვირვებლები აღნიშნავენ, რომ "თავის დროზე სუამ-ის ორგანიზაციისადმი რუსეთის სექტორული დამოკიდებულების მიუხედავად, ეს ბეჭანიში აშშ-ს მიერ იქნა ჩაფიქრებული და დღეს სწორედ აშშ-ს რეკომენდაციებით იშლება".

ექსპერტთა ამ თვალსაზრისს აძლიერებს ის ფაქტიც, რომ რუსეთი ვერაზის სივრცის სავაჭრო სტრუქტურებიდან განდევნილი შეიქნა. რუსი სპეციალისტები ასკნიან, რომ "ანტი-ტერორისტული კოალიციის ყველაზე აქტიური წევრის, ამერიკის სტრატეგიული მოკავშირის, რუსეთის არმონაწილეობა სუამის თავისუფალი ვაჭრობის სტრუქტურებში იმას ნიშნავს, რომ სუამი იმლება და მას პირველები, ამერიკისა და რუსეთის კარნახით, ტოვებენ უზბეკეთი და მოლოდინ. შემდეგ - დანარჩენები."

ექსპერტთა აზრით, უზბეკეთის გასვლა კანონზომიერი იყო, ამ ორგანიზაციის ეკონომიკური მომხიბვლელობის დაკარგვის გამო. უზბეკეთის ლიდერმა თავისი გადაწყვეტილება იმითაც ახსნა, რომ სუამი ზედმეტად პოლიტიზებული სტრუქტურა გახდა. რუსეთის "დსთ-ს ინსტიტუტის" დირექტორის, კონსტანტინე ზატულინის აზრით, "სუამ-ის ამ სახით ფუნქციონირება დღეს, პირველ რიგში, აშშ-ს არ აწყობს, რომელიც ამ საეჭვო ღირებულების წარმონაქმნის მოდერნიზაციაზე მხოლოდ ერთი მიზნით იფიქრებს: როგორმე ხელი შეუშალოს რუსეთის სავაჭრო პროექტების განხორციელებაში და ვერაზის საკანონო პროექტებში თამაშგარე მდგომარეობაში დატოვოს".

თუმცა, იქვე "დსთ-ს ინსტიტუტის" დირექტორი მიანიშნებს, რომ უზბეკეთი ოთხეულიდან ამერიკის ადმინისტრაციის კარნახით გავიდა. ამ სიაში შემდეგი მოლოდინია, რომლის პრეზიდენტიც, კრემლის კარნახით, აცხადებს, რომ მას ძალზე აწუხებს სუამ-ის უპერსპექტივო მომავალი. ზატულინი მიესალმება იმ ფაქტს, რომ სუამ-ს აშშ და რუსეთი შეგნებულად შლიან.

იქმნება ისეთი შთაბეჭდილება, რომ რეგიონის სტაბილურობისა და უშიშროების ზონისადმი უზბეკეთის საკუთარი დამოკიდებულება უნდა დასაძირდეს მათი თანხმებით. ფაქტია, რომ, როგორც რუსი ექსპერტები ამტკიცებენ, რეგიონში გარკვეული ეკონომიკური ბალანსის შესანარჩუნებლად, კრემლის მოთხოვნას ბუმის ადმინისტრაციამ, უზრალად, ანგარიში გაუწია. რაც შეეხება უკრაინის თავისუფალ მოქმედებებს, ამათ რესპუბლიკამ მაინც ვერაფერს მიაღწია - ექსპერტები ამტკიცებენ, რომ სუამ-ის სავაჭრო ზონაში რესპუბლიკების საქონელბრუნვის დაბალი პროცენტული მაჩვენებელი იმდენად უზნეოდ გამოიყურება, რომ სასაცილოცაა მომგებიან პროექტებზე ლაპარაკი. მარტო რუსეთის სავაჭრო სავაჭრო საქონელბრუნვა ბევრად აღემატება ამ ორგანიზაციის ყველა რესპუბლიკის ერთად აღებულ მონაცემებს. იგივე ზატულინი ამტკიცებს, რომ დღეს ლაპარაკიც არ შეიძლება თავისუფალ სავაჭრო ზონაზე, რადგანაც მის შექმნას მხოლოდ პოლიტიკური დანიშნულება აქვს და სერიოზულ ეკონომიკაზე ამ რეგიონში საუბარი არ მიდის".

სუამ-ის პროექტებში სხვა ქვეყნების დაბატივება ალიანსის ქვეყნებს საკუთარი უმცროსი ფონზე უხდებიათ, რადგანაც ვერც კარგად იცის, რომ თავისუფალ ვაჭრობას წინ პოლიტიკური სტაბილურობა უნდა უძლიერდეს.

"სუამ"-ის ქვეყნების პრეზიდენტების შეხვედრა იალტაში

FEUTERS

მზადყოფნის შემთხვევაში. ამ ვითარების შეცვლის ცდა არსებითად იმის ცდა იქნება, რომ ახალგაზრდების ღირსების გრძობა გადავარჩინოთ, მათ ღირსეული ცხოვრების უფლება დაეუბკვიდროთ.

დღეს ხშირად ლაპარაკობენ იდეოლოგიაზე და მიაჩნიათ, რომ იდეოლოგიის არარსებობაშია ჩვენი დამთრგუნველი ყოფის მიზეზი. რატომღაც არ ვუფიქრებთ იმას, რომ ყველაზე საჭირო და ნამდვილი "იდეოლოგია" სინდისია. ვერც ერთი იდეოლოგია ვერ შენაცვლება სიცოცხლის ზნეობრივი საზრისის ძიებას. "საზრისს ვერავინ მოგვარებდა, ის ჩვენ თვითონ უნდა ვიპოოთ... სიცოცხლე ინარჩუნებს ამ საზრისს ნებისმიერ პირობებში, რადგან მისი აღმოჩენა თვით ტანჯვაშიცაა შესაძლებელი... სიცოცხლის საზრისის აუცილებლობა სწორედ მაშინ იჩენს ხოლმე თავს, როდესაც ადამიანის ცხოვრება უკვე გაუსაძლისი ხდება" (ვიქტორ ფრანკლი). ახლა ყველანი, უფროსებიც და ახალგაზრდებიც, ისეთ სიტუაციაში ვიმყოფებით, როცა ჩვენი არსებობისთვის ზნეობრივი ღირებულების დამბრუნებელი საზრისის პოვნა მართლაც სასიცოცხლო აუცილებლობაა.

დღეს ხშირად ლაპარაკობენ იდეოლოგიაზე და მიაჩნიათ, რომ იდეოლოგიის არარსებობაშია ჩვენი დამთრგუნველი ყოფის მიზეზი. რატომღაც არ ვუფიქრებთ იმას, რომ ყველაზე საჭირო და ნამდვილი "იდეოლოგია" სინდისია. ვერც ერთი იდეოლოგია ვერ შენაცვლება სიცოცხლის ზნეობრივი საზრისის ძიებას. "საზრისს ვერავინ მოგვარებდა, ის ჩვენ თვითონ უნდა ვიპოოთ... სიცოცხლე ინარჩუნებს ამ საზრისს ნებისმიერ პირობებში, რადგან მისი აღმოჩენა თვით ტანჯვაშიცაა შესაძლებელი... სიცოცხლის საზრისის აუცილებლობა სწორედ მაშინ იჩენს ხოლმე თავს, როდესაც ადამიანის ცხოვრება უკვე გაუსაძლისი ხდება" (ვიქტორ ფრანკლი). ახლა ყველანი, უფროსებიც და ახალგაზრდებიც, ისეთ სიტუაციაში ვიმყოფებით, როცა ჩვენი არსებობისთვის ზნეობრივი ღირებულების დამბრუნებელი საზრისის პოვნა მართლაც სასიცოცხლო აუცილებლობაა.

პედრო ალმოდოვარი როზარიო ფლორესთან და ლეონორ უოტკინგთან ერთად. ფილმის მადრიდულ პრემიერაზე. 2002 წლის 12 მარტი.

REUTERS

ალმოდოვარის "დაელაპარაკე მას" ახლა უკვე თბილისში

ბიორბი გვასარია

პედრო ალმოდოვარის "დაელაპარაკე მას" (და არა "ესაუბრე მას") უკვე თბილისშია. არ ვიცი, რამდენ ხანს აპირებს "ამირანის" დირექცია ამ სურათის ჩვენებას და თუ ალმოდოვარის ფილმს მალე მოხსნის ეკრანიდან, პირადად მე ძალიან დამწყვეტა გული იმათ მაგივრად, ვინც საქართველოს მთაში, თუ აჭარის, ან თურქეთის სანაპიროებზე ისვენებს ახლა... ან, თუნდაც ესპანეთში, სადაც, საეჭვოა, ქართველმა დამსვენებელმა ალმოდოვარის ფილმის ნახვა მოინდომოს. ამას იმიტომ არ ვამბობ, რომ ესპანელი რეჟისორის პირველი ფილმის, "პუბლი და ბომის" ნახვის შემდეგ (დაახლოებით 15 წლის წინ), ჩემს თავს ალმოდოვარის ფანად ვთვლი და დარწმუნებული ვარ, რომ თანამედროვე კინოში არ არსებობს მასზე უფრო სხვადასხვანაირი და ამავე დროს, ასეთი ერთნაირი. უბრალოდ, "დაელაპარაკე მას" ალმოდოვარის პირველი ფილმია, რომელიც აბსოლუტურად ყველას დაინტერესებს. ამისათვის, საკმარისია, დააკვირ-

დეთ როგორი რეაქცია აქვთ სურათზე "ამირანში", "პოპკორნი" ხელში მოკალათებულ თინეიჯერებს, ახალგაზრდა და ასაკოვან ქალბატონებს და ქართველ ვაჟკაცებს. თქვენ დარწმუნდებით, რომ პედრო ალმოდოვარმა ყველა გააერთიანა. და არა იმიტომ, რომ "ყველას თავის მისცა", რასაც იგი, "ხილის კინოსალათების" დიდოსტატი აქამდე ბრწყინვალედ ახერხებდა; ურევდა ამ სალათის შემადგენელ ნაწილებს; ვიღაცას მარწყვით აწონებდა თავს, ვიღაცას კი ატმით, ან ვაშლით. ვიღაც ალმოდოვარის ფილმების დეტექტიურ ხაზს მიყვებოდა, ვიღაც მელიდრამას, ვიღაც საკუთრებით ესპანეთში, რომ კაცს შეიძლება უკვე თავად ალმოდოვარის სალათებზე არეოდა გული. ასეთმა "მრავალშრიანობამ", განსაკუთრებით "კიკასა" და "ჩემი საიდუმლოს ყვავილის" ეკრანებზე გააღიზიანა დასავლელი ინტელექტუალები. მაშინ იმის მტკიცება და-

ინყეს, რომ პედრო ალმოდოვარს განუწყვეტელი "გაურბის" დრამატურგია, რომ იგი ზომიერებას კარგავს, უნდა ყველას მოაწონოს თავი და ა.შ. სურათმა "ყველაფერი დედაჩემის შესახებ" დაამტკიცა, რომ ალმოდოვარს გაბნეული დრამატურგიის "მოთოკვაც" შეუძლია, თუმცა, ესპანელი კინოსტუდიის დაჯილდოვებამ ამერიკული "ოსკარით" ისევ დააფრთხო ალმოდოვარის ფანები: "კონფორმისტი ხომ არ გახდებოდა?", "ჰოლივუდთან ხომ არ იკეკლუცებოდა?", "ახლა რაღა უნდა გადაიღოს?". ერთი პერიოდი მართლაც გაგრძელდა ჭორი, რომ იგი დათანხმდა ამერიკულ პროდიუსერთა წინადადებას. ალმოდოვარი თავისი მომავალი, გრანდიოზული პროექტების შესახებ ყველაფერს (დღეს იგი ყველაზე მდიდარ ევროპულ რეჟისორად ითვლება)... მაგრამ გადაიღო მცირეფილმების სურათი "დაელაპარაკე მას", რომელიც არც ერთი ცნობილი მსახიობი არ თამაშობს და რომელიც შეასაძლებელია პედრო ალმოდოვარის ყველაზე გულახდილი სურათია. მისი აღსარება. ჰომოსექსუალი რეჟისორის პეტროსექსუალური ფილმი, რომელიც ალმოდოვარმა დედის გარდაცვალების შემდეგ გადაიღო.

ალიარა, რომ ყველა თავის ფილმს იგი "დედისეული ნიალიდან" იღებდა (შვიდწლიანი კინოწიგელი, სახელწოდებით "დაპატარავებული შეყვარებული", რომელიც ჩართულია ფილმში, ამერიკელი რეჟისორის სურათის გენიალურად მიჯიქსის სიტყვებით, არამედ მის სიღრმეშია. ცხადია, ამ სიღრმის არსს ერთნაირად ვერ ჩანვდება პოპკორნიანი თინეიჯერი და, დაეუფლა, თბილისელი ასაკოვანი ქალბატონი (რატომაც მგონია, რომ სწორედ მათ აუჩუყებს ყველაზე მეტად გულს ალმოდოვარის ფილმი). მაგრამ ალ-

მოდოვარის სიღრმეს მაინც ყველა იგრძნობს, ყველა მიხვდება, რომ ამ ნახევრადფანტასტიკურ ამბავში, სანიტარ მამაკაცზე, რომელმაც კომპი მყოფი შეყვარებული დააფხმებინა, არის უფრო მეტი, უფრო დაფარული, ვიდრე მხოლოდ სიუჟეტი. ამის მიხედვით კი იმას ნიშნავს, რომ ფილმის დასრულების შემდეგ მაყურებელი კიდევ დიდხანს იფიქრებს სანიტარი ბენინოსა და ჟურნალისტი მარკოს მეგობრობაზე, მათ უიღბლო "რომანტზე" და "წმინდა ჩასახვის", როგორც შემოქმედების მშვენიერებაზე. ჩემთვის ნათელი გახდა, თუ რატომ თქვა ალმოდოვარმა - "წმინდა ჩასახვით" და ფინალში, "აღდგომით"...

მიუხედავად იმისა, რომ ალმოდოვარის ფილმის იმ ასლში, რომელიც თბილისში მოსკოვიდან ჩამოვიდა, ამოღებულია სურათის პირველი ვარიანტი შესული ერთი სცენა (ამბავი მორგის დარაჯისა, რომელსაც მკვდარი ქალი შეუყვარდა), მიუხედავად იმისა, რომ განმარტების დონე არც ისე მაღალია (გაეტანო ველოსოს გენიალურ სიმღერას რუსული ტექსტი ადევს და სრულად ფარავს სიმღერას), სწორედ დიდ ეკრანზე, სწორედ "დოლბის" ეფექტების ქვეშ გახდება შესაძლებელი ამ სურათის სრულფასოვანი აღქმა. პირადად მე, ვიცოდი რა ფილმის ქრონოგრაფი, რამდენჯერმე დავიხედე საათზე იმის შიშით, რომ ფილმი ოდესმე დამთავრდება, მიუხედავად, რომ ტრადიციულად, ალმოდოვარის სურათები მოულოდნელად მთავრდება, უფრო სწორედ, "წყდება" ხოლმე. და კიდევ... ძალიან სიმბოლურია, რომ კინოთეატრი "ამირანი", სადაც ალმოდოვარის ფილმს უჩვენებენ, სამშობიარო სახლთან მდებარეობს. თუ ფილმის სახეადაც მანქანით ნაბრძანდებით, გირჩევთ სამშობიაროს ეზოში დააყენოთ. ფილმის დასრულების შემდეგ კი, როცა სამშობიაროს ეზოში შეგროვილ მომავალ მამებს დაინახავთ, ან იმათ, ვისაც შვილი ახლახანს გაუჩნდა, გაიხსენეთ "დაელაპარაკე მას" - "შემოქმედების" სურვილი თქვენც გაგიჩნდება.

ორგონოდათი მნიშვნელობანი

SMS(ტექსტური შეტყობინება მობილური ტელეფონით) იმ ორმოცდაათი მნიშვნელოვანი მოვლენისა თუ გამოგონების სიაში მოხვდა, რომლებმაც დედოფალ ელისაბედ მეორის მმართველობის განმავლობაში, მსოფლიო შეცვალეს. ბრიტანელი მეცნიერების პატივსაცემად შედგენილი

პროექტის მიხედვით, 1952 წელი რეაქტიული თვითმფრინავით პირველი კომერციული მგზავრობით აღინიშნა; 1969 – ადამიანის სტუმრობით მთვარეზე; 1997 – კლონირებული ცხვარით. უახლოეს ვიკენდეზე ბირმინგემში ამ მნიშვნელოვანი თარიღებისადმი მიძღვნილი გამოფენა გაიხსნება.

ალანის მორისატი სასამართლოში ჩივილი

ალანის მორისტემა სასამართლოში სარჩელი შეიტანა ე.წ. Cyber Scwotter-ის წინააღმდეგ. ასე მოიხსენიებენ იმ ხალხს, ვინც ინტერნეტით სუვენიერების გასაყიდად ცნობილი ადამიანების სახელებს იყენებს. ინტერნეტ საიტი www.alanis.net, რომელიც ამ საქმიანობითაა დაკავებული, ძალიან ჰგავს მუსიკოსის ოფიციალურ

რი საიტის სახელწოდებას - www.alanis.com. მსგავსი საქმეები გახშირდა დასავლეთ სამყაროს სასამართლოებში. მაღონამ და სელინ დიონამ წარმატებით დაამარცხეს უკანონო მოვაჭრეები მაშინ, როდესაც იგივე მონიშნულ დევეტთან სასამართლოში დამარცხდნენ სტივნი და ბრუს სპრინგსტინი.

კორნოლზი ახალი კინოსტადია იხსნება

უკანასკნელი ასწლეულის განმავლობაში ბრიტანეთში პირველად გაიხსნება უნივერსალური კინოსტადია. პროექტი კორნოლშია დაგეგმილი. როგორც იტყობინებინან, პროექტის ღირებულება ხუთი მილიონ სანთონისაა, თუმცა საოცარია, რომ სტუდიის მშენებლობას დაახლოებით

თოთხმეტი თვე დასჭირდება. სტუდია ტელე და კინო პროდუქციის შესაქმნელად უმაღლესი ტექნოლოგიით მომარაგდება. როგორც ცნობილია, სამხრეთ-დასავლეთი ინგლისი ბრიტანეთში ყველაზე პოპულარული გადასაღები მოედანია, თუმცა საოცარია, რომ აქამდე იქ სტუდია არ არსებობდა.

გურამ ნიბახაშვილი

გადი სარეზინაჟოვა

ორ წელიწადში ერთხელ, ზაფხულობით, საფრანგეთის ქალაქ არლში დიდი ფოტო-ფესტივალი იმართება. ფოტოგრაფიის ერთ-ერთი სამშობლოში ამ პერიოდში ერთბაშად რამდენიმე ფოტო-ფონისტივო მიმდინარეობს. რად ღირს თუნდაც პერპინიონის ან პარი-ფოტოს ფესტივალები. წლებიდან დღეა არლი კი განსაკუთრებული პომპეზურობით გამოირჩევა. პირველი მიზეზი ფესტივალის ახალ დირექტორად სააგენტო "მაგნუმის" ხელმძღვანელის, ფრანსის ჰებლის არჩევა უნდა იყოს, მეორე კი – ის გამძაფრებული კონკურენცია, რომელსაც არლი პერპინიონთან მეტოქეობისას განიცდიდა. საქართველოში საფრანგეთის საელჩოს კულტურის განყოფილებამ არლში ცნობილი ქართველი ფოტოხელოვანი გურამ ნიბახაშვილი წარგზავნა. არლიდან რამდენიმე დღის წინ დაბრუნებული, ახალი ამბებითა და ტკბილი მოგონებებით დატვირთული ქართული ფოტოგრაფიის მეტრი გურამი "24 საათის" სტუმარი იყო.

გურამ ნიბახაშვილი არლის ფესტივალს განსაზღვრავს როგორც ტიპურ ფრანგულ მოვლენას. მთელი ფესტივალი ფრანგული ფოტოგრაფიის სულით არის გამსჭვალული. მონგველი უცხოელებიც, ჩანს, მათთან ესთეტიკური სიახლოვის ნიშნით არიან არჩეული. ფრანგული ფოტოხელოვნების მთავარ თვისებად კი – "ნიბახა" განსაკუთრებულ არტისტიზმს ასახელებს. ამავე დროს, არლის ფესტივალი ერთ-ერთი ყველაზე დემოკრატიული ფესტივალია: როგორც მისი დირექტორი აღნიშნავს, "აქ დილექტანტის ნამუშევრები შეიძლება დიდი არტისტის გვერდით გამოიფინოს, ჩვენთან ერთმანეთის გვერდით საოჯახო ალბომებს, ბიზნეს არქივებს და მხატვრული ფოტოგრაფიის ნიმუშებს შეხვებით". ფესტივალი თანაბარ მდგომარეობაში აყენებს ციფრულ და ტრადიციულ ფოტოგრაფიასაც.

წლებიდან დღეა არლის ყველაზე მნიშვნელოვანი მოვლენა იოზეფ კუდელკას შემოქმედების რეტროსპექტიული გამოფენა იყო. გურამ ნიბახაშვილის გაოცება ყველაზე მეტად იმან გამოიწვია, რომ ეს "რეტროსპექტივა" ოთხ უშველელ გამოფენას მოიცავდა და თითქმის სრულად წარმოადგენდა მისი შემოქმედების ყველა ეტაპს – ჩეხური პერიოდიდან დაწყებული – მიმდინარე "ქაოსის" სერიით დამთავრებული. ეს უკანასკნელი უკვე ფოტოგრაფიის საზღვრებსაც გასცდა და მხატვრობისა და ფოტოგრაფიის სხვა ნიშნებს მუშაობას. განსაკუთრებით საინტერესო "ქაოსის" გამოფენა ყოფილა. ექსპოზიცია ჩაბნელებული ტაძრის შენობაში მოეწყო, სადაც კუდელკას 3-4 მეტრის სიგრძის ფოტოები ვიწრო ზოლად იყო განათებული.

მსხვილმასშტაბიანი ექსპოზიციები წარმოადგინეს ასევე ჰოლანდიურმა გალერეებმა, რომლებმაც არაბოლოდ ჰოლანდიელების, არამედ მათ კოლექციებში დაცული უცხოელი განთქმული არტისტების ნამუშევრებიც გამოიფინეს. რეტროსპექტიული გამოფენა მიეძღვნა ასევე ედვარდ ვესტონს.

გურამ ნიბახაშვილი, განსაკუთრებით, არცთუ ცნობილი რუსი ფოტოგრაფის, სერგეი ჩილიკოვის გამოფენამ დაინტერესა. აქ განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი არა მისი მხატვრული ღირებულება, არამედ - კურატორული სისტემა ყოფილა. მთელს მსოფლიოში ფოტოგრაფის წარმატებას ძირითადად კურატორი განაპირობებს –

არლის ფესტივალი გურამ ნიბახაშვილის თვალით

განდეგილი

აღნიშნავს ნიბახაშვილი, გამოფენის მოწყობისას ყურადღება უფრო იმას ექცევა, თუ "ვინ" წარმოადგენს მას და არა იმას, თუ რა არის მისი მხატვრული ღირებულება. ეს უკვე კარგად განვითარებული ბიზნესია. თუმცა ეს იმას სულაც არ ნიშნავს, რომ ყველაფერი კურატორის სუბიექტურ შეხედულებებზე და სიმპატიებზეა დამოკიდებული – კურატორი ჩვეულებრივ ძალზე კომპეტენტური ხელოვნებათმცოდნეა, რომელმაც ზუსტად იცის, რომელი გალერეა თუ ფესტივალი რა ტენდენციებს ანიჭებს უპირატესობას. საქართველოში კურატორული სისტემის და ასეთი კონტაქტების უქონლობის გამო, მრავალი საინტერესო ფოტოხელოვანი არჩება მსოფლიოში მიმდინარე პროცესების მიღმა. ნიბახაშვილი დასავლეთთან კონკურენტუნარიან ქართველ არტისტებად გიო სუბზაქს და ვატო წერეთელს მიიჩნევს.

თანმედროვე ფოტოგრაფიის კიდევ ერთ ძირითად ტენდენციად, განსაკუთრებით საფრანგეთში, ნაიფური ელემენტები და ეროტიზმი აღიქვამენ. ამ ნიშნის ქვეშ იყო გაერთიანებული ხსენებული ჩილიკოვის, პორნო - ბიზნესში მომუშავე ამერიკელი ლარი სულტანის და არაბი რაგდა საადეს ექსპოზიციები. ფოტოგრაფიაში ქალის სახეზე მსჯელობისას, გურამ ნიბახაშვილმა ფოტოხელოვნების "მასიურ გაფემინისტურებაზეც" ისაუბრა. ქალი ფოტოგრაფიის მოზღვანე-

ბის, მათი პროფესიონალიზმის დასტურად, მან ფესტივალზე ცნობილი კრიტიკოსის სიუზენ სონტაგის გამოჩენაც მიიჩნია. სონტაგი აქ თავის "ტუსოვეკასთან", ფოტოგრაფ ქალეთთან ერთად იყო – 5 ფოტოგრაფ ქალზე მას ვრცელი კვლევა აქვს გამოქვეყნებული.

გამოფენებთან ერთად, არლის ფესტივალზე, ყოველ საღამოს, ამფითეატრი სლიიდ-შოუ და ვიდეო ჩვენებებიც იმართებოდა. მოეწყო ასევე კარტიე-ბრესონის სახელობის ფონდის პრეტენდაცია. თავად განთქმული ფოტოგრაფი ფესტივალზე სტუმრის სტატუსით იყო მიწვეული, ასევე ცნობილი კოლექტივების უქონლობის გამო, მრავალი საინტერესო ფოტოხელოვანი არჩება მსოფლიოში მიმდინარე პროცესების მიღმა. ნიბახაშვილი დასავლეთთან კონკურენტუნარიან ქართველ არტისტებად გიო სუბზაქს და ვატო წერეთელს მიიჩნევს.

თბილისში ჩამოსვლის უფორრეალური კანდიდატი იოზეფ კუდელკაა. მასთან მოლაპარაკება პარიზში მცხოვრებმა ქართველმა ფოტოგრაფმა ნესტან ნიჭარაძემ დაინახო. ოქტომბერში ეწვევა თბილისს ცნობილი მარტინ პარიც (ეროხელ მას უკვე ჰქონდა გამოფენა "ქარვასლაში"). არლის ფესტივალზე ამ უკანასკნელმა "საფოსტო ბა-

რათების სერია" წარმოადგინა. სერისი კონცეფცია იმაში მდგომარეობს, რომ ავტორი მთელი მსოფლიოს გარშემო მოგზაურობისას აგროვებს ძველ, ადგილობრივი ყოფის ამსახველ საფოსტო მარკებს და მათგან საკუთარ ფოტოებს ქმნის.

ისევ მოდური კიჩის არჩევულებრივი ნიმუში იყო უცნობი ფოტოგრაფის ექსპოზიცია, სათაურით - "... თითქმის ყველა ფოტოზე", სადაც ქმრის მიერ გადაღებული საკუთარი ცოლის 2000-მდე ფოტო იყო წარმოდგენილი.

ცალკეულ გამოფენებზე მსჯელობა დაუსრულებლად მოძიება, გურამ ნიბახაშვილთან ერთად რამდენიმე საათის განმავლობაში დიდი ინტერესით ვათვალისწინებთ ფესტივალის კატალოგსა და მასალებს, მაგრამ სიტყვებით ამ შთაბეჭდილების გადმოცემა შეუძლებელია. რაც მთავარია, არლის ფესტივალისა და იქ ქართველი ფოტოგრაფის სტუმრობა გარკვეულ შედეგებს აქვს მოგვცემს. რად ღირს თუნდაც უკვე დაგეგმილი რამდენიმე ოსტატის გამოფენა. "ნიბახას" მომავლის გეგმები კი საკუთარი კატალოგის გამოცემა, ფოტო-სტუდიის გახსნა და ვენაში დაგეგმილი ქართული კულტურის დღეებში მონაწილეობა. ამჟამად იგი "ნიღბების" სერიაზე აგრძელებს მუშაობას, რომელიც ასევე ნიგნად გამოვა. ცალკე გამოცემა ასევე ცნობილი კრიტიკოსის, იან ჯეფრის კომენტარებიც ნიბახაშვილის ფოტოებზე.

ახალი ვარსკვლავები ტაიხს სკვარს

შოუბიზნესის წარმომადგენლებისთვის პოლიუდის ვარსკვლავების ბულვარზე მოხვედრა უდიდესი პატივია. ვარსკვლავური ფილმებით მოპირკეთებული ქუჩა მოდის სამყაროს წარმომადგენლებსაც აქვთ, ოღონდ ნიუ იორკში. ნინა კივრას მოდის ბულვარს ახალი ფილები შეემატა – ბეტსი ჯონსონი, მარკ იაკობსი, პერი ელისი და მინიბაუზერი ამერიკის საუკეთესო დიზაინერების ტიტულით დააჯილდოვეს და მათი ფილები ტაიხს სკვარის მახლობლად განათავესეს. ამ მო-

ნაკვეთს უკვე ამშვენებს ოსკარ დე ლარენტას, დონა კარანის, კელვინ კლანი, რალფ ლაურენის, ჯეფრი ბინის, ბილ ბლესის და ენ კლანიის ვარსკვლავები. "ამ ლონისიების მიზანია, ნიუ იორკში მთავარ უბანი – ტაიხს სკვარის ჩრდილოეთითა და სავაჭრო ცენტრის სამხრეთით – ტურისტებისთვის უფრო ღირსშესანიშნავი გახადოს. ბუნებრივია, ფილმებით ნიუ იორკის საუკეთესო დიზაინერებსაც ვაჯილდოვებთ", - აცხადებენ ნიუ იორკის მოდის ცენტრში.

სარანდომონ-როზინსი - ედინბურგში

ედინბურგის ტრადიციულ ფესტივალს გამორჩეული სტუმრები ყოვლდება – პოლიუდელი ნევილი, ტიმ როზინსი და სიუზენ სარანდონი ფესტივალზე ამერიკულ დადგმას ჩაიტანენ. ისინი გაითამაშებენ პიუსას, The Guys, რომელიც 11 სექტემბრის ტერაქტებში დაზარალებულ მეხანძრეებს ეძღვება. ამ სპექტაკლის პრემიერა პირველად დეკემბერში, ნიუ იორკის Flea თეატრში, "ტყულების" ტერიტორიაზე შედგა და მასში სიგურნი უიფერი და ბილ მიურეი თამაშობდნენ. აღსანიშნავია, რომ სი-

გურნი უიფერი მონაწილეობას მიიღებს პიუსის კინოფრანშიც, რომელიც დიდ ეკრანზე შემოდგომისთვის გამოვა. ედინბურგის ფესტივალის ორგანიზატორების თქმით კი, საპატიო სტუმრების სიაში შედის ფრენკ სინატრას ძალიან ნენსი სინატრაც, რომელსაც პოპულარობა მოუტანა სიმღერამ These Boots Were Made For Walkin'. ედინბურგს ასევე ეწვევიან ჯგუფები The Charlatans, Haven და The Stereophonics.

ვაზრძელზე კლონირება ნუბარას!

შესაძლოა, მოკამათეთა ძალთა თანაფარდობა შეიცვალოს და სულ მალე კლონირება ეთიკური და რელიგიურად შესაგუებელი პროცესიც გახდება. დღესთვის კლონირება აკრძალულია გერმანიაში, იაპონიისა და ტაივანზე. იტალიაში არ აუკრძალავთ, მაგრამ ადამიანთა კლონირების ავანგარდისტის, სევერიო ანტონორის ცეცხლზე დაწვას, არაფერი უკლია. ამერიკის შეერთებულ შტატებში პრეზიდენტ ბუშის მომხრე, რელიგიურად განწყობილი კონსერვატორები სასტიკად ეწინააღმდეგებიან კლონირებას.

ტვინისგან მილისებრი უჯრედები. ამ უჯრედებს შეუძლიათ, გადაიქცნენ სხვადასხვა ტიპის ქსოვილად. ექსპერიმენტის აზრით, მინუსოტელი მეცნიერების აღმოჩენა ბიოლოგიაში უდიდესი მიღწევაა. მეცნიერებს, ეთიკურ-რელიგიური ქეჩვის გარეშე კლონირების ექსპერიმენტების გაგრძელების საშუალება მიეცათ: აღარ შეეზღვიან ემბრიონს და მილისებრი უჯრედებს ძვლის ტვინისგან მიიღებენ. როგორც უკვე აღვნიშნეთ, ჩანასახოვანი ქსოვილების ემბრიონის უჯრედების გზით მიღება, ბევრ ქვეყანაში აკრძალულია.

მაგრამ სწორედ აშშ-ში, მინესოტას შტატის უნივერსიტეტის მეცნიერებმა ამცნეს სამეცნიერო სამყაროს, რომ მათ შეძლეს მიეღოთ ვირთხის ძვლის

თუმცა, ვიდრე ამერიკელების შედეგებს სხვა მეცნიერების გამოკვლევებიც არ დადასტურებენ, კლონიფილები "პოპ"-ს ვერ დაიბახებენ.

მსოფლიო ახალბუდას ჰიაყალა შეარდა

ინტერნეტში ძალიან სწრაფად ვრცელდება ახალი ვირუსი Lentin. ქსელის "ჰიაყალა" უკვე გამოჩნდა ნიდერლანდებში, დიდ ბრიტანეთში, აშშ-სა და რუსეთში. "ქასპერსკის ლაბორატორიის" მონაცემებით, მანვე პროგრამა პირველად 18 ივნისს აღმოაჩინეს. ყველაზე სახიფათოა ვირუსის ბოლო მოდიფიკაცია – ვერსია G. იგი ვავრცელებსითვის იყენებს Internet Explorer-ის უსაფრთხოების სისტემის ხარვეზს. Lentin-ის უნიკალურ ვერსიებში მოხსენიებულია წმინდა ვალენტინის დღე: ჰიაყალა ვრცელდება valentin.scr ფაილის სახით, რომელიც ახლავს დაზიანებულ წერილს. ის მაშინ აქტიურდება, როდესაც მომხმარებელი თავად ამოქმედებს თანმხლებ ფაილს. დაავადებულ წერილს ასეთი სათაური და

ტექსტი შეიძლება ჰქონდეს: **სათაური** - Fw: Melt the Heart of your Valentine with this Screen saver **ტექსტი** - Hi Check this screen saver Happy Valentines day See u ბოლო მოდიფიკაცია – Lentin.g Explorer-ის ისეთივე ხარვეზით "სარგებლობს", რითაც ვირუსი Klez და თავისთავად იწყებს მოქმედებას. Lentin-ის ზოგიერთ ვარიანტი შეიცავს სხვადასხვა ოპერაციული სისტემების მესსიერების სკანირების ფუნქციას. შემოწმების პროცედურა გამუდმებით სრულდება, რაც "ჰიაყალას" უადვილებს წინ აღუდგეს ზოგიერთი ანტივირუსის ამუშავებას. ამჟამად, ცნობილია Lentin-ჰიაყალას შეიდი ვარიანტი.

მიშველი

საქართველოში ყველაზე

8-07

ბორჯომის საერთაშორისო ფესტივალი „ხელოვნების ზეიმი“ გრძელდება

ნანა და გია იაშვილები

თამარ სუნიგვილი ანოგენინული ტანგო ბორჯომის პლატოზე

„Боржоми одно из прелестнейших мест когда-либо мной виденных“, - უთქვამს ჩაიკოვსკის ბორჯომის მონახულებისას, ბორჯომის მაცხოვრებლებს ეს სიტყვები კარგად დაუმახსოვრებიათ, ქალაქის მუსიკალური სკოლის გვერდით დიდი რუსი კომპოზიტორის ძეგლი ალუმბრათა და იქვე, კედელზე, მისი ბორჯომული შობაძედილობა ამოუტვიფრავთ. ბორჯომელები ამასობაზე, რომ დიდმა რუსმა კომპოზიტორმა სწორედ ბორჯომისა და თბილისში დაწერა საორკესტრო სუიტა „მოცარტისა“, სექსტეტი „მოგონებები ფლორენციაზე“, ბორჯომში ნაყოფიერად მუშაობდა ბალეტ „მძინარე მზეთუნახავზე“ და სხვ.

დღეს ბორჯომის უცხოელი სტუმრები (ფესტივალის მონაწილეებს და მსმენელებს ვგულისხმობ) ამ კუთხის სილამაზით აღფრთოვანებას ვერ მალავენ, მოსწონთ ყველაფერი, ბუნება, წყალი (ჩვეულებრივიც და მინერალურიც), თრიალეთის ტყიანი ქედებიდან მონაბერი ჰაერი, ბორჯომის ნაძვარის სიგრილე და აქაურ მაცხოვრებელთა სითბო: „სადაც არ უნდა წავიდნენ, ბაზარშიც კი, სტუმრებს ყველა სახეგანბრწყინე-

უკე ბერკემერი საქართველოს კამერულ ორკესტრს დირიჟორობს

ტურულ ღონისძიებებს დანატრულეულია. „ბერმა მსმენელმა სწორედ ამ ფესტივალზე შეიძლება პირველად საკონცერტო დარბაზის კარი, პირველად მიეცა საშუალება, მოესმინა მუსიკა ცოცხალი შესრულებით, შეხვედროდა ასეთი მაღალი რანგის მასპინძელს და, რაც ყველაზე სასიხარულოა, ამ ხალხმა მოსმენის, მუსიკალური ნაწარმოების აღქმის საოცარი შინაგანი კულტურა გამოავლინა,“ - ემოციებს და სიამაყეს ვერ მალავს კამერული მუსიკის ცენტრის დირექტორი.

ბუნებრივია, იყო კონცერტები, რომელთა მიმართაც მსმენელმა ნაკლები ყურადღება გამოიჩინა (მაგალითად, თანამედროვე მუსიკის კონცერტი სიმებიანი კვარტეტის - Xenia-ს შესრულებით), უბრალოდ ინტერესი, რომ თანამედროვე მუსიკა პროფესიულად მოუმზადებელი ყურისთვის ძნელი მოსასმენია. თუმცა იტალიურმა ანსამბლის შესრულებების სურათი დაიკავა მანერამ და ცნობილი სოპრანოს, ლიუბა კასტელანის ხმა მსმენელი მოაუჯადოდა და დისონანსური მუსიკაც თითქოს კონსონანსურად იქცა.

გახსნის ცერემონიალის შემდეგ მსმენელს განსაკუთრებით დაამაზინებდა 17 ივლისი, როცა კონცერტის ბოლოს მუსიკოსები დაკვრად დაკვირვებით კულისებისკენ და ღია ცისქვეშ იმპროვიზებული

კონცერტი გამართეს: „არგენტინული ტანგო“ ლიანა ისაკაძის შესრულებით, ვივალდის „ზაფხული“ განსხვავებული ინტერპრეტაციით - ჯაზის ვარსკვლავის, ვლადიმირ ტრანკის არანჟირებით. ლიანა ისაკაძესა და ორკესტრანტებთან ერთად ბავშვებიც უკრავდნენ სათამაშო ინსტრუმენტებზე - ამგვარი იდეა ხომ პირველად დაახლოებით ორი საუკუნის წინ ლეოპოლდ მოცარტს დაებიდა, როდესაც პატარა ვოლფგანგისა და მისი მეგობრებისთვის საგანგებოდ შექმნა ასეთი ნაწარმოები...

გერმანელმა დირიჟორმა „სულიკო“ „ზისზე“ იმღერა

ფესტივალის პირველი კვირის დასრულება ამინდის ცვალებადობითაც აღინიშნა, შაბათი საღამოს განვიპოვა, შუქიც ჩაქრა. ბორჯომის პლატოზე საღამოს ნათელი იდგა, დარბაზში კი წვედიანი ჩამოდგა. შუქი მოვა, მაგრამ როდისო? - ბჭობდნენ ოპტიმისტები. გერმანიის ელჩი საქართველოში, ბატონი შრამი ფოიკი შეუგუფებულ ხალხთან ერთად გერმანულ მოთმინებასთან შეხამებული ოლიმპური სიმშვიდით ელოდა კონცერტის დაწყებას, - სახელმწიფო კამერულ ორკესტრთან და სოლისტებთან, ნანა და გია იაშვილებთან შეხვედრას და კოლორიტული

ლიანა ისაკაძე და მანანა დავითაშვილი

გერმანელი დირიჟორის, უკე ბერკემერის სცენაზე ხილვას. ამასობაში ლიტველი ჯაზმანი ვლადიმირ ტრანკის დროს უქმად არ კარგავდა, გარეთ ემოციურად საუბრობდა თავის კოლეგებთან და ფოტოს ფოტოზე იღებდა...

პუქტუალობით ცნობილი ქვეყნის წარმომადგენელი უკე ბერკემერი ერთი საათის დაგვიანებით წარდგა მსმენელის წინაშე. მისი დირიჟორობით კამერულად ორკესტრმა მოცარტის, ბახის, ბრატის და თავად დირიჟორის ნაწარმოებებიც შესარულა; დირიჟორი, პიანისტი, კომპოზიტორი, ვოკალისტი, - ასე მრავალმხრივად მოიხსენიებენ გერმანულ მუსიკოსს, მაინც უნივერსიტეტის პროფესორ უკე ბერკემერი. ბერკემერმა 1993 წელს გერმანიაში ორი ფესტივალი დააფუძნა. 1999 წელს „ფესტივალის საერთაშორისო ფესტივალი“ დაარსდა, სწორედ ამ ფესტივალზე გაიცინა ლიანა ისაკაძე.

სხვათა შორის, ბატონ ბერკემერს მეუღლედ ქართველი ქალი ჰყავს. „ადამიანი ორკესტრი“, - ხუმრობით ასე ახასიათებს ბერკემერს მისი ქართველი მეუღლე, რომელიც, როგორც მუსიკოსი ამბობს, შესანიშნავად მღერის, იცის ყველა ქართული სიმღერა. ამასთან, ბერკემერი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ სწორედ ცოლის წყალობით ეზიარა ის მშვენიერ

ქართულ ფოლკლორს. ბერკემერი თავის ნაწარმოებებში უხვად იყენებს ქართულ თემებს, ქართული მსმენელი განსაკუთრებით მოიხიბლა მშობლიური მელოდიების ინტერპრეტაციით. ხოლო როცა ორკესტრმა „სულიკოს“ დაკვრა დაიწყო, ბერკემერი დარბაზს მიუბრუნდა და ეს სიმღერა თავიდან ბოლომდე იმღერა, დარბაზი ლამის ცრემლებად დაიღვრა. გერმანულ მუსიკოსს დიდხანს აღარ უშვებდნენ სცენიდან, მან „ზისზე“ გაიმორა „სულიკო“, უდირიჟორა ცინცაძის „საჭიდაოს“.

„მე ძალიან მიყვარს ქართული ხალხური მუსიკა, საოცრად დებევილი, ძალიან რთული, მარტივ გერმანულ ფოლკ-მუსიკასთან შედარებით. მოხიბლული ვარ ქართული მუსიკალური ტრადიციებით, მიყვარს ფალიაშვილი, ცინცაძის მინიატურები, ყველაფერი, რაც ფოლკლორითაა ნასაზრდოები,“ - გვითხრა ბერკემერმა კონცერტის შემდეგ და იქვე დასძინა: „დღევანდელი კონცერტის კმაყოფილი ვარ, ზღაბით ასე ახასიათებს ბერკემერს მისი ქართველი მეუღლე, რომელიც, როგორც მუსიკოსი ამბობს, შესანიშნავად მღერის, იცის ყველა ქართული სიმღერა. ამასთან, ბერკემერი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ სწორედ ცოლის წყალობით ეზიარა ის მშვენიერ

დარბაზიდან გამოსული მყურებელი კი დიდხანს ღიღინებდა „სულიკოს“.

გაიყიდება თუ არა დარჩენილი ნივთის მაღაზიები

ნანა კობახიძე

არცთუ დიდი ხნის წინათ ინგლისში ნივთის სასახლე გაიხსნა - უზარმაზარი ჟანრული და დარგობრივი განყოფილებებით, სამკობხელო და საპრეზენტაციო დარბაზებით, კაფე-ბარებით, მოკლე, ყოველგვარი კომფორტით, თანაბრად რომ დააკმაყოფილებს როგორც რიგითი მკითხველის, ასევე ბიბლიოფილის მოთხოვნილებებს.

ჩვენთან რა ხდება? ნივთის სასახლეს აღარ ვხედავთ. ევროპულ სტანდარტებზეა ლაპარაკი, თორემ რამდენიმე ნივთის მაღაზია თბილისში ჯერ კიდევ ფეთქავს. თუმცა, იქ შესულ გერმანულს (მაგალითისთვის) ევროფრთი აუხსნი, როგორ შეიძლება ნივთის მაღაზია ერთმანეთის გვერდით აღმოჩნდეს ნივთი, პარფიუმერი, ოქრო-ვერცხლი, ავტობუსის ბილეთების საღარიბო და ასე შემდეგ. თუმცა ჩვენ ხომ პარადოქსების ქვეყანა ვართ, გვყავს ასევე პარადოქსული მთავრობა, რომელიც ხშირად, რბილად რომ ვთქვათ, არაადეკვატურ გადაწყვეტილებებს იღებს. სხვანაირად რა შეიძლება ეწოდოს პრეზიდენტის 1995 წლის ბრძანებულებას, რომლის თანახმადაც ქვეყანაში აიკრძალა ნივთის მაღაზიების პრეზენტაცია. მიზანი ნამდვილად კეთილშობილური იყო - გადაერჩინათ ნივთის მაღაზიები. თუმცა, სწორედ ამ ბრძანებულებამ მიგვიყვანა დღევანდელ შედეგამდე.

რა ხდება დღეს ნივთის მაღაზიებში? როგორც უკვე აღვნიშნე, კარგი არაფერი. დღეს ისინი, ლევან თოთ-

მერიის თქმის არ იყოს, დახლ-მაცოვრების პრინციპით მუშაობენ. ეს რა თქმა უნდა, არასასიამოვნოა, მაგრამ როგორც მაღაზიების დირექტორებთან საუბარში ირკვევა - იძულებითი ღონისძიება. სხვანაირად ისინი ვერ გადაიხდიან ყოველწლიურად მზარდ გადასახადებს. არადა, პირიქით უნდა მომხდარიყო.

1995 წელს საქონლის მაღაზიათა ქსელი მერიის ბალანსიდან საქონლის ბალანსზე გადაიყვანეს. მიზეზი საქმოდ მიმზიდველი იყო - ნივთის მაღაზიებს შეუმცირებლად ფართისა და სხვა უპირველესად გადასახადები. შეიქმნა ნივთის გადაარჩენის ფონდი, რომელსაც ფანსულ ჩარკვიანი ჩაუდგა სათავეში. თუმცა, ხელმოწერების მაღაზიის დირექტორის, იზოლდა სუბატაშვილის თქმით, თუ საქმოდ გახდებოდა, იტყვის, როგორ „ცხმარებოდა“ მათ ბატონი ფანსული. გადასახადები შემცირების ნაცვლად გაიზარდა და ფართით სარგებლობის თანხა დღეს უკვე ქონების მართვის სამინისტროს ბაზაზე ჩამოყალიბებულ შპს „საქნიგში“ შედიხს. სად მიდის იქიდან, ქალბატონმა იზოლდამ არ იცის, თუმცა მისთვის ერთი რამ ცხადია - ეს თანხა სახელმწიფოს ჯიბეში არ შედის.

დაახლოებით ერთი თვის წინათ გავრცელდა ინფორმაცია, რომ რომელიმე კერძო პირი საქონლის ობიექტების შესყიდვას აპირებდა. რას გახსნიდა იგი ჩანაფიქრის ასრულებების შემთხვევაში, არავინ იცის, თუმცა, ნივთის მაღაზიების გადასარჩენად რომ არ „გადაყრიდა“ ფულს, ფაქტია. ამას დაერთო ქონების მართვის მინისტრის, სოლომონ პავლიაშვილის განცხადება ნივთის

თბილისის ნივთის ფესტივალზე

ლევან ხორავლიძის ფოტო

მაღაზიების პრეზენტაციების დაწყების შესახებ, რამაც ამ მაღაზიათა დირექტორების აღშფოთება გამოიწვია. საქმე ის გვხვავს, რომ ეს ობიექტები საგაჭრო თვალსაზრისით სტრატეგიულ ადგილებზეა განლაგებული - ქალაქის ცენტრალურად მდებარე პრესპექტივებზე, რომლებიც უკვე მთლიანად გაიყვია. ადრე თუ გვიან ამ ობიექტების პრეზენტაცია დაინახება, როგორც არ უნდა უნდოდეთ ეს ამ მაღაზიათა დირექტორებს. რადგან სწორედ ეს მაღაზიები ასახავს იმ სავალალო ვითარებას, რაც დღეს სახელმწიფო საკუთრებაში დარჩენილ ობიექტებზე სუფევს. მთავარი ამ შემთხვევაში ის არის, რა პირობებით მოხდება პრეზენტაცია და ვის ნისჭილს დაეხმება წყალი. როგორც ქონების მართვის სამინისტროში ერთ-ერთმა თანამდებობის პირმა მითხრა, - ჩვენც გვიყვარს ნივთი და მის გადაარჩენაზეც ვზრუნავით, მაგრამ მათი საქმე ისეა, ერთი ქართული ანდაზა რომ ამბობს - ქურდს ქუდი ეწვისო. მართალია, ქონების მართვის სამინისტროში ამბობენ, რომ პრეზენტაციების შემთხვევაში ის, ვინც ნივთის მაღაზიას იყიდა, ვალდებული იქნება, პროფილი შეინარჩუნოსო, მაგრამ დიდი ტვივის მყიდველა არ უნდა იმის მიხედვარას, რომ დიდი ფულის პატრონი ნივთი კი არ აინტერესებს, არამედ ტერიტორია (ლაპარაკია იმ 6 ნივთის მაღაზიაზე, რომელთაც 3 რუსთაველის გამზირზეა განლაგებული, 3 - მარჯანიშვილის ქუჩაზე). აბა, არუქეთ გლდანში ნივთის მაღაზია, თუ ნაცვლო, - ამბობს მაღაზია „საუნჯეს“ დირექტორი შოთა ბერძენი. გამომცემელი ბაკურ სულაკაური

პრობლემის გადაწყვეტის მარტივ გზას ვეთავაზობს - გაიყიდოს ნივთის მაღაზიები, ოღონდ შეიძველი ვალდებული იქნება, მაღაზიის 80-90 პროცენტი ნივთი დაუთმოს. ეს ცოტა არარეალურად ჩვენი მწერალი გვითხვამს - ქალაქის ცენტრალურად მდებარე პრესპექტივებზე, რომლებიც უკვე მთლიანად გაიყვია. ადრე თუ გვიან ამ ობიექტების პრეზენტაცია დაინახება, როგორც არ უნდა უნდოდეთ ეს ამ მაღაზიათა დირექტორებს. რადგან სწორედ ეს მაღაზიები ასახავს იმ სავალალო ვითარებას, რაც დღეს სახელმწიფო საკუთრებაში დარჩენილ ობიექტებზე სუფევს. მთავარი ამ შემთხვევაში ის არის, რა პირობებით მოხდება პრეზენტაცია და ვის ნისჭილს დაეხმება წყალი. როგორც ქონების მართვის სამინისტროში ერთ-ერთმა თანამდებობის პირმა მითხრა, - ჩვენც გვიყვარს ნივთი და მის გადაარჩენაზეც ვზრუნავით, მაგრამ მათი საქმე ისეა, ერთი ქართული ანდაზა რომ ამბობს - ქურდს ქუდი ეწვისო. მართალია, ქონების მართვის სამინისტროში ამბობენ, რომ პრეზენტაციების შემთხვევაში ის, ვინც ნივთის მაღაზიას იყიდა, ვალდებული იქნება, პროფილი შეინარჩუნოსო, მაგრამ დიდი ტვივის მყიდველა არ უნდა იმის მიხედვარას, რომ დიდი ფულის პატრონი ნივთი კი არ აინტერესებს, არამედ ტერიტორია (ლაპარაკია იმ 6 ნივთის მაღაზიაზე, რომელთაც 3 რუსთაველის გამზირზეა განლაგებული, 3 - მარჯანიშვილის ქუჩაზე). აბა, არუქეთ გლდანში ნივთის მაღაზია, თუ ნაცვლო, - ამბობს მაღაზია „საუნჯეს“ დირექტორი შოთა ბერძენი. გამომცემელი ბაკურ სულაკაური

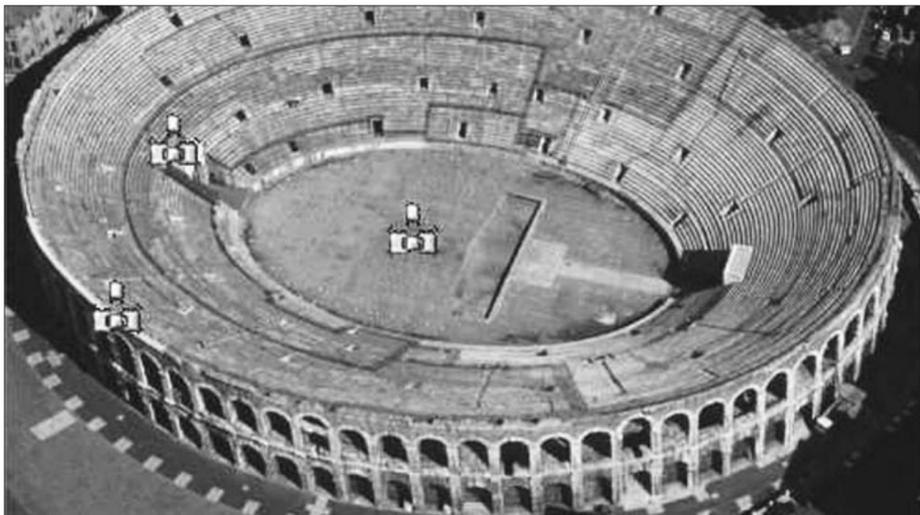
"არენა დი ვერონა" 80 წლისაა

მადრი სირაზარიაკოვა

წელს რომეოსა და ჯულიეტას ქალაქში 500 000 ოპერის თაყვანისმცემელი მოიყრის თავს. სტუმრების სიმცირეს ვერონა აქამდეც არ უჩიოდა, ამჯერად კი – პუბლიკის განსაკუთრებული მოზღვავება იგრძნობა. ეს არც არის გასაკვირი: წელს ვერონის ცნობილი საოპერო ფესტივალი 80 წლის სრულდება. პირველი საუკუნის რომაულ ამფითეატრში ღია წარმოდგენების ციკლი ფრანკო ძეფირელისეული ვერდის "აიდა"-თი გაიხსნა.

თავის დროზე სუციის არხის გახსნის აღსანიშნავად შექმნილი "აიდა" ვერონისთვისაც მეტად სიმბოლური: სწორედ "აიდა" იყო ის პირველი სპექტაკლი, რომელიც ვერონის ანტიკური ამფითეატრი ხელახლა გააცოცხლეს ჩვენს დროში. ეს 1913 წლის ავსტრიული მოხდა, როცა ცნობილმა იტალიელმა ტენორმა ჯოვანი ძენატელომ ვერონაში ვერდის რვა ოპერაში იმღერა კომპოზიტორის დაბადების ასი წლისთვის აღსანიშნავად. ამის შემდეგ, პირველი მსოფლიო ომის დროს რამოდენიმე ჩავარდნას თუ არ ჩავთვლით, ვერონის ფესტივალი ყოველწლიურად იმართება. იტალიის სიდიდით მესამე ამფითეატრი (ვერონას ამფითეატრს რომის კოლიზეუმი და კაპუას სცენა უსწრებენ) ზაფხულობით ათასობით ოპერის მოყვარულს მასპინძლობს.

ვერონის ფესტივალს უკავშირდება თავის დროზე არა ერთი დიდი ვარსკვლავის პირველი დიდი წარმატება. აქ გაიხსნა ბენამინო ჯილის ხმა 1929 წელს. 1947 წელს კი სწორედ ვერონაში გაიმართა ნიუ იორკიდან ახალი ჩამოსული, მაშინ არცთუ ცნობილი, მარია კალასი, პონკილის "ჯოკონდაში". ვერონაში იგი რეჟუ-

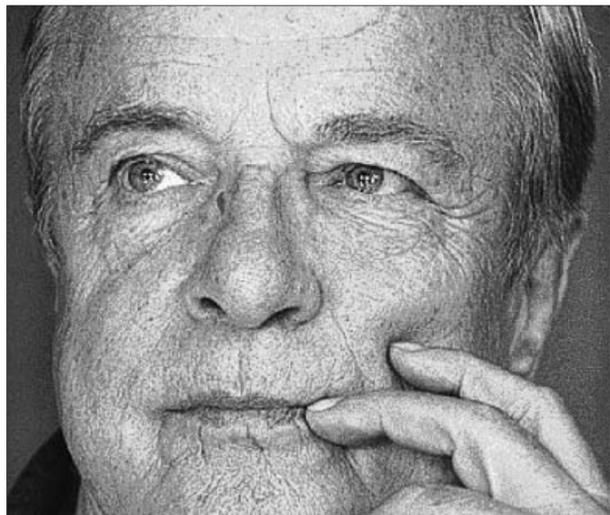
არენა დი ვერონა

ლარულად გამოდიოდა 1954 წლამდე. თუმცა, ავი კრიტიკოსები ვერონას უფრო "სპექტაკლების" და არა საოპერო ფესტივალს უწოდებენ. შეიძლება ამის მიზეზი ის გრანდიოზული სადადგმო ოსტატობაა, რომელსაც ყოველწლიურად აქსოვენ რეჟისორები ვერონის საოპერო სპექტაკლებში. წლიდანწლი ვერონის ფესტივალი ყველაზე მეტად დიდი რეჟისორის - ფრანკო ძეფირელის სახელს დაუკავშირდა.

ამ ზაფხულს ძეფირელისეული "აიდას" სულ მცირე 13 წარმოდგენა გაიმართება. გასულ წელს, ვერდის გარდაცვალების თარიღთან დაკავშირებით, ბუსეტოში მოწყობილ ვერდის დღეებზე, ძეფირელმა ისევ "აიდა" წარმოადგინა, თუმცა შარ-

შანდელი დადგმა წლევანდელისგან პრინციპულად განსხვავდებოდა. ძეფირელმა ბუსეტოს თეატრის კამერული გარემოსთვის, ოპერის ისტორიაში "აიდას" ყველაზე "პატარა" დადგმა განახორციელა. სრულ კონტრასტს წარმოადგენს წლევანდელი დადგმა. აქ სცენაზე სამარხების ფიგურებიდან გადმოღებულ ეგვიპტურ ტანისამოსში გამოწყობილი ასობით მსახიობი მოძრაობს. შუაზე გაყოფილი გუნდი ძეფირელმა სცენის ორსავე მხარეს ისე მოათავსა, რომ მათ ერთმანეთისგან თითქმის 80 მეტრი ამორება. სცენის შუაში სინქსის უშუალოდ ფიგურაა ამოზრდილი. განსაკუთრებულია გათათების ეფექტიც. თუმცა, გარეგნული ბრწყინვალეობის ყველა ელემენტი ძეფირელმა ერთ მთავარ დეტალს დაუქვემდებარა: "ვერდის იდეა, "აიდაში" იმის ჩვენება იყო, რომ ყველა ეგვიპტურ ღვთაებაზე მაღლა სიყვარულის ღმერთი დგას" - აღნიშნავდა დიდი რეჟისორი დადგმის კომენტარებისას.

სპეციფიური გათვლა სჭირდება ვერონის ამფითეატრის აკუსტიკას. ვინაიდან ხმის გამძლიერებელი საშუალებები აქ არ გამოიყენება, მომღერლებს განსაკუთრებული დაძაბულობა მართებთ, რომ საკუთარი ხმის თეატრის ყველა კუთხეში გასაგონი პროექცია მოახდინონ. დანიელ ორენი - დირიჟორი, რომელმაც 13 წლის განმავლობაში ვერონაში 17 სპექტაკლს უდირიჟორა, სოლისტებისა და ორკესტრის "მარვის" გან-

ფრანკო ძეფირელი

საკუთრებულ სირთულეზე მსჯელობს - "წარმოდგინეთ იმ ორკესტრის დირიჟორობა, სადაც ტრომბონი არფისგან 50 მეტრის დაშორებითაა მოთავსებული. ამ ორკესტრის დირიჟორობას ისე თუ შეეცდები - თითქოს ჩვეულებრივ დარბაზში იყო - დალუპული ხარ".

"არენა დი ვერონას" კიდევ ერთი ფავორიტი ვერდისავე "ნაბუქო" - ა. "აიდასა" და "კარმენის" შემდეგ, "ნაბუქო" ყველაზე ტრადიციული ოპერაა ვერონის ფესტივალისთვის, 1938 წლიდან მოყოლებული. წლევანდელი "ნაბუქო" ვერონაში კარგად ცნობილი სცენოგრაფის გრაციანო გრეგორის სარეჟისორო დებიუტს წარმოადგენს. მისი ძირითადი პროფესიიდან გამომდინარე სპექ-

ტაკლი სრულიად განსაკუთრებულია, სცენის დიზაინის თვალსაზრისით. სცენოგრაფიაში აქ სარკესავით აირეკლება გმირთა სულიერი განცდები. ისევე როგორც "აიდას", "ნაბუქოსაც" დანიელ ორენი დირიჟორობს. მაღალი შეფასება დამისახურა სოლისტთა შემადგენლობაშიც (ნაბუქო - ალბერტო გაზალე, მარკო ბერტი - ისმაელი, ჯაკომო პრესტია - ზაქარია, ანდრეა გრუბერი - აბიგაილი, სუზანა პორეციკი - ფენენა). ვერდის ოპერების გარდა, წლის ფავორიტებად ითვლება ძეფირელის მიერვე განხორციელებული ბიზეს "კარმენი" და პუჩინის "ტურანდოტიც". "არენა დი ვერონას" ფესტივალს კი 1 სექტემბერს, ისევ "აიდა" დაავგორავინებს.

ამერიკელები "სტალინგრადის ბრძოლაში" აატირა

ნირო ტვარაძე

"თოჯინები დასცინიან ცხოვრებას" - ამ სათაურით გამოაქვეყნა გუშინ new york times-მა მეტად საინტერესო სტატია ლინკოლნ ცენტრის ფესტივალში მონაწილე ქართული მარიონეტების თეატრის შესახებ. ჩვენ უკვე გაუწყეთ, რომ რეჟო გაბრიადის ორი სპექტაკლი "სტალინგრადის ბრძოლა" და "ჩემი გაზაფხულის შემოდგომა" 22-იდან 28 ივლისამდე იქნება ნიუ იორკში წარმოდგენილი. მარიონეტების თეატრის პირველი შეფასება ამერიკულ პრესაში უკვე გუშინ გამოჩნდა.

სელესტინ ბოლენის მოზრდილი სტატია გაბრიადის სიტყვებით იწყება: "ეს სიცრუეა" - ამბობს ქართველი რეჟისორი რეალობის აღწერისას და ამერიკელებს სულ სხვა, ფანტასტიკურ, თბილი იუმორით გამსჭვალულ რეალობას წარმოუდგენს. ამერიკელი ჟურნალისტი პირველ რიგში "კავკასიაში მდებარე ქვეყანას" აღწერს, თან ამერიკელთათვის უკვე კარგად ცნობილი, გიორგი ალექსი-მესხიშვილის სიტყვებს იმეკლავს. კავკასიის მთების სლამაზით აღფრთოვანებუ-

ლი ჟურნალისტი სრულიად ბუნებრივად მიიჩნევს, რომ აქ გაზრდილი ადამიანი ცხოვრებასაც ასე მშვენივრად აღიქვამს: "ეს უდიდესი წარმოსახვის ქვეყანაა, - იმეორებს იგი ალექსი-მესხიშვილის სიტყვებს - იქ რეალური ცხოვრებით არ ცხოვრობენ".

გაბრიადის "სტალინგრადის ბრძოლა", იმთავითვე, ფესტივალის პროგრამის განსაკუთრებით საინტერესო მოვლენებს შორის იყო მოხსენიებული. ამერიკელები გაოცებული დარჩნენ ქართველი რეჟისორის, სცენარისტისა თუ თოჯინების ოსტატის ფანტაზიით, რომელმაც ცხენისა და ჭიანჭველას თვალთ დაინახა ომის საშინელება და ტკივილი.

კიდევ უფრო უცნაურად მოეჩვენათ გაბრიადის მეორე სპექტაკლი, "ჩემი გაზაფხულის შემოდგომა" - კაჭკაჭ ბორის ფანტასტიკური სიყვარული მოხუცი ქალის მიმართ. სენტიმენტალური გრძნობებით აღსავსე სტატია კი ისევ "ჩემი გაზაფხულის შემოდგომის" გმირების - კაჭკაჭ ბორისა და თბილისელი მეძაგის საუბრის ფინალური სიტყვებით მთავრდება: "რა იცოდა დარვინმა სიყვარულის".

რეჟო გაბრიადე

ITAP-TACC

კლას მარია ბრანდაუერმა, შესაძლოა, ქართულ ფილმში ითამაშოს

ანა კორძაია-სამადაშვილი

"შემთხვევითად აღმანი - აი, ეს მესმის! უშიშო, რომ მეც ასეთი ვარ. მე კარგად ვხვდები, როგორ შეიძლება საკუთარი თავის გაქირავება. ერთი ისაა, რომ ახალგაზრდა აღარ ვარ და უკვე საეჭვოა, რომ ვინმე დამიქირავებს".

მეფისტოფელის, რედლის და დანტონის შემდეგ კლას მარიამ ბრანდაუერი მალე ახალ ამბულაში წარსდგება მსოფლიოს წინაშე - სამხრეთ საფრანგეთში ახლახანს დასრულდა გერმანულ-იტალიურ-ფრანგული ფილმის გადაღებები. იტალიანები, იდეალისტები და ინდივიდუალისტები საერთოდ მისი საყვარელი გმირები არიან, Daddy-ში კი იგი ფილოსოფიის პროფესორს თამაშობს, რომელსაც თავისი ყოფილი სტუდენტი გოგო უყვარს და იტანჯება. უიმედო სიყვარული სიძულვილში გადაიზარდა: პროფესორი გესტაპოელებთან ერთად დევნის საყვარელი ქალის ვაჟს. "როგორც მსახიობს არ მაქამყოფილებს უბრალოდ ამა თუ იმ სახის შექმნა - ეს არადრამატული იქნებოდა. შექმნილი სახე ისეთი უნდა იყოს, რომ ყველამ იგრძნოს: ეს შეიძლება მეც შემთხვევს, შესაძლოა, მეც ასე მოექცეულიყავი".

შემდეგ როლს ეს შესანიშნავი მსახიობი ქართულ ფილმში ითამაშებს. ფაქტობრივად, შემთხვევით: 1981 წელს ის პირველად ჩამოვიდა საქართველოში თავის ცოლთან, კარინთან ერთად. მაშინ ეგვიპტი ეტუ-შენკოს "საბავშვო ბაღში" გერმანელი ოფიცრის როლს ასრულებდა და ჰონორარის სახით, პუეტმა და რეჟისორმა საბჭოთა კავშირში მოგზაურობა შესთავაზა. ასე მოხდა თბილისშიც. იმდროინდელმა ნაცნობმა, ნინო ლაბიაშვილმა, ახლა თავის ფილმში, "გიზელა", როლი შესთავაზა. სასიყვარულო სამკუთხედის ისტორია - სიყვარული, ეჭვიანობა, ლალატი... ახალგაზრდა ქართველ ბალერინას, ნუცას, 1943 წელს ინგლისის სამხედრო ატაშე, კლიფი შეუყვარდება. საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრის, მოლოტოვის ნებართვით მათ იქორწინეს, მაგრამ სუქ-საც მოხდენენ თვალში. საბოლოოდ, ნუცა ციმბირის ბანაკში აღმოჩნდება, ინგლისელ სამხედროს კი ჯავშუმობისთვის საქართველოდან აძევებენ. გაურკვეველია, რა ამოძრავებდა მესამეს, სუქის ოფიცერს: დაუკმაყოფილებელი სიყვარული თუ სხვა ადამიანის სიცოცხლის ნგრევის სურვილი.

ბრანდაუერის როლი ჯერ-ჯერობით დაუდგენელია. მისი ვარაუდით, იგი ოფიცერი იქნება: "ყოველთვის გერმანელი ბნელი ტიპი ხომ არ უნდა ვითამაშო".

მსახიობი მთელი თავისი შემოქმედებით ცდილობს აჩვენოს, თუ რამდენად მძიმეა ტოტალიტარულ

ხანაში მცხოვრები ადამიანის ხედვები: "უამრავი სირთულის გადალახვა უნევს, წნები მეტისმეტად დიდია. ასეთ დროს სამართლიანობისა და ღირსების შენარჩუნებისათვის თავდადებული ბრძოლაა საჭირო, ამის უნარი კი ყველას არა აქვს. განა ჩვენ თვითონ გმირები ვართ? - ნუ გავცვიცხავთ სუსტებს, ჩვენც ხომ ასეთები ვართ სინამდვილეში. ნაციზმის შესახებ უთვალავი ფილმია გადაღებული, მაგრამ ეს ზარი მხოლოდ რამდენიმეში ფლერს, მონოდელ - ნუ გავციცხავთ." - დღეს ჩვენთ-

ვის ყველაფერი შეუდარებლად იოლია, აბა, ვის ხვდება ნამდვილი ცდუნება? ო, რა გმირობაა - სამოცი წლის შემდეგ პიტლერის საწინააღმდეგო ფილმის გადაღება! ვის რაში არგია?!"

ბრანდაუერის აზრით, გმირის სახის ჩვენება უაზროა, გმირები ყოველთვის არადამაჯერებლად გამოიყურებიან. "ანგელოზები და გმირები მძიმე საზოგადოებაა. მე ის მაინტერესებს, როგორ შეიძლება სადმე შეტოპო, როგორ მოქმედებ იქ, სადაც აღმოჩნდი. უნდა იყო ჯა-

რისკაცი, ოფიცერი, ცეცხლი უნდა გაიარო, იდეოლოგიას დაექვემდებარო." რასაკვირველია, არსებობენ "უნებლიე გმირები" - მას სწორედ ასეთის სახე აქვს შექმნილი: უშუაგარი დურგალი, რომელმაც მხოლოდ იმის გამო, რომ ასეთ გუნებაზე იყო და თან პიტლერი ეჯავრებოდა, ყუმბარა გააკეთა მის ასაფეთქებლად. სწორედ ასეთად წარმოდგენილია ბრანდაუერის წინააღმდეგობა: ჩუმი, მოკრძალებული და ქედმოუხრელი, პატარა ადამიანის დიდი გმირობა.

კლას მარია ბრანდაუერი მეუღლესთან ერთად

PEUTERS

Tour de France

ბაბილონის გოდოლის დაპყრობა

ლარიანო ტაიოლი

ლოდონი - არს. ანსა. სახელმწიფო. 24 საათით.

ხუთიოდ წლის წინათ რიშარ ვირანკის შეტევას რამდენიმე ასულ მეტრში დაესმოდა ნერტილი. ახლა იგი დონინგ-სკანდალების მორევში ყურყურმალობის შემდეგ პელოტონის ბოძოლებისთვის სამომხალაად აღარ წარმოადგენს. ამიტომ იყო, რომ შეტევა, რომელიც მთის მეფის ტიტულის მფლობელი ფრანგი ველომწიფე მონანილობდა, ყურადღების ღირსადაც არავის ჩაუგდება.

პელოტონის ამგვარი დამოკიდებულება ასეთი დონის სპორტსმენისთვის, თქმა არ უნდა, შეურაცხყოფელია, მაგრამ ვირანკს მისი პერსონის ამგვარი შეფასება ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, მეტი რომ არ ეთქვა, ძალიანაც აძლევდა ხელს.

ტურ დე ფრანსი ისეთი რამაა, ცალკეული ეტაპის განხილვამ კაცი სასაცილო დასკვნამდე შეიძლება მიგვიყვანოს. ყველაფერი კონტექსტშია სახანავი. ამ ფონზე კი ვირანკს კარგი არაფერი ექცავენა. საერთო ჩათვლაში რომელიმე არესტიულად ადგილზე, თუნდაც ექსპულზე ლაპარაკი კი ფანტასტიკის სფეროს განეკუთვნება. წლების წინაც თავისთვის პრივატიზებული მთის მეფის ტიტულსაც ლორან ვაბატიონის სახით უფრო შესაფერია და იტალიანი მადეირა გამოუჩნდა. სხვა რა... აღარაფერი.

ამ დროს, ხომ გაგიგონიათ, შეჩვეულს ნუ გადააჩვენებ... როგორი საქმეა, ხუთჯერ იყო მთის მეფე, დღეს კი, გინდა შენ ყოფილხარ და გინდა ფინია ძალის უყვარია.

მართლაც და სხვა რა... მონ ვენტუ არაერთ ველოსპედიტს აქვს უფლის-ფიცარზე ამოჭრილი. არმსტრონგი რომ არმსტრონგია, ისიც ვერ დაიკვირვინს, პირველი ვყოფილხარ ამ მთაზე. შარშანწინ კი ჰქონდა მანის, მაგრამ ამ მთის დამპყრობი დიადი ველოსიპე-

რიშარ ვირანკი

დისტების გვერდით ვერ მოხვდა. მარჯო პანტანომ, იტალიელმა პირატმა შეუშალა ხელი. არც იან ულრიხის სახელი წერია ამ სასტიკი მთის საპატო დაფაზე. ბერნარ ინო... ედი მერესი... და რიშარ ვირანკი! მშვენივრად უღერს და შესანიშნავადაც გამოიყურება. ახლა პენსიაზეც მშვიდად გაეა კაცი.

ესე იგი, მონ ვენტუს! გადაწყვიტა და, შეტევა დაიწყო თუ არა, წამიც არ უყოყმანია.

თერთმეტკაციანმა ჯგუფმა მთის ძირამდე რვაწუთიანი ფორით მიაღწია. თანამგზავრების არ ემინოდა ვირანკს - ერთად იარეს, ერთად დაილაღნენ და მთაში მისი მძლეველი აქ ნამდვილად არ ეგულბოდა - სამომხეტქე მოსერნავრელებული გველემების მუცელში იჯდა და სულ მალე განრდებოდა ვენტუს მისადგომებთან. დიადი სახელე და შარშანწინდელი მარცხი არც ლანს არმსტრონგს აძლევდა მოსვენებას.

და აი, დანყო აღმართიც. ჯერ აქა-იქ, მერე კი სულ უფრო ხშირად და უფ-

რო მსუქანი შტრიხებით ჩნდება და ქრება ასფალტზე: VIRANQUE... VIRANQUE... VIRANQUE... ფეხშიშველად ბიჭები წყლით სავსე ბოთლებით მისდევენ თავიანთ კერძს, მაცოცხლებელ შხაპს უწყობენ გამამხნეველები შეძახილების აკომპანეენტით.

ადამიანების ცოცხალი დერეფანი, ლოხვანები, სტვენა, გინასი... ფრანგებს გარდა, ოკცილომეტრიანი აღმართი გადაჭედოლია ტურისტებით - შვიცარიდან, ჰოლანდიდან, გერმანიიდან, იტალიიდან, ესპანეთიდან... ერთმანეთშია არეული გერმანული, ფრანგული, ინგლისური... ნამდვილი ბაბილონის გოდოლია.

რვაწუთიანი სხვაობა შვიდზე ჩამოიდა, ექვსზე, ხუთზე... ლანს არმსტრონგი უარს აცხადებს თავის გამყოლებზე, ინსპექტორი შევერით მტკიცე და პრინციპულია - პელოტონიდან ოტებული ნებისმიერი კაცი კანონგარეშაა, დაქურია კი მისი მიფაულობაა. და როცა ვენტუს წვერამდე შეიდი კილომეტრილა რჩება,

გადამწყვეტ იერიშზე გადადის. ისიც მარტო მისდევს გაქცეულს. სადღაც ამერიკის დროშა აფრიალდა, მერე კიდევ. და მინც, ფრანგული დროშები გაცილებით მრავლად არის და, რაც მთავარია: VIRANQUE... VIRANQUE... VIRANQUE... სხვაობა ოთხ წუთამდე მცირდება, სამომხეტქე...

რიშარ ვირანკი უკანასკნელ ძალებს უხმობს. მშვენივრად ახსოვს, რომ ეს მისი უკანასკნელი შანსია. მერე მარტო შეიძლება პენსიაზე გასვლა...

და სწორედ მაშინ, როცა სხეულის თითქმის არც ერთი კუნთი აღარ ემორჩილებოდა ტვინიდან გაცემულ ბრძანებებს, როცა ბამბად ქცეული ფეხები ძლივსა გრძობდნენ ველოსიპედის პედლებს, როცა საბოლოოდ აჯანყდა გული, ფინიშის სწორიც გამოჩნდა - ბაბილონის გოდოლი დაპყრობილი იყო.

ტიმინიპური შიდაგეპი XIV ეტაპი. ლოდევი - მონ ვენტუსი. 220,5 კმ.

- 1. რომარ ვირანკი ("დომო", საფრანგეთი) - 5 სთ. 43 წთ. 58 წმ.
2. ალექსანდრ ბოჩაროვი ("ლამპრე", რუსეთი) - +1 წთ. 58 წმ.
3. ლანს არმსტრონგი (US პოსტალი, აშშ) - +2 წთ. 20 წმ.

საერთო ჩათვლა

- 1. ლანს არმსტრონგი (US პოსტალი, აშშ) - 56 სთ. 51 წთ. 39 წმ.
2. ხოსე ბელოკი ("ონსე", ესპანეთი) - +4 წთ. 21 წმ.
3. რამონდას რუმსასი ("ლამპრე", ლიტვა) - +6 წთ. 39 წმ.

მთის მეფე

- 1. ლორან ვაბატიონი (CSC ტისკი-რო, საფრანგეთი) - 167 ქულა
2. ლანს არმსტრონგი (US პოსტალი, აშშ) - 114
3. რომარ ვირანკი ("დომო", საფრანგეთი) - 99

სხვადასხვა

გლან როზინსონი ციხეში

პოლიციამ ეროვნული საკალათბურთო ასოციაციის კლუბის "მილოკი ბაკის" ლიდერი, გლენ როზინსონი დააპატიმრა. კალათბურთულ ბრალად ედება ოჯახის წევრების ფიზიკური შეურაცხყოფა და იარაღით მუქარა. პოლიცია დეტალებს არ ახმაურებს და აცხადებს, რომ კალათბურთული საკანშია და ოფიციალურ დაპატიმრებას ელოდება. ცნობილია, რომ როზინსონს აღმოუჩინეს იარაღი, რომლის ტარების უფლებაც მას არა აქვს. ამერიკულ პრესაში დიდი ყურადღება ეთმობა აივერსონისა და როზინსონის საქმეებს. გაზეთებმა შექმნილ სიტუაციას სათაურიც უპოვეს - "წინასწარ იხსტრია ეროვნულ საკალათბურთო ასოციაციაში".

უბრალო ამერიკელები, რომლებიც დიდ თანხას ხარჯავენ თამაშების საყურებლად, თვლიან, რომ "ვარსკვლავები" ძალიან გაყოფიანდენ და ერთ-ერთი მათგანის სამაგალითო დასჯა სხვებისთვის კარგი მაგალითი იქნებოდა. აღსანიშნავია, რომ როზინსონი, ისევე როგორც აივერსონი, ადრეც დაუკავებიათ. სამი წლის წინათ პოლიციამ უგონოდ მთვრალი კალათბურთელი, საზოგადოებრივი წესრიგის დარღვევისათვის, მაიაშის ერთ-ერთ ლამის კლუბში დააკავა. როზინსონის დებიუტი 1994 წელს შედგა. ამ კალათბურთულს "მილოკისთან" 10-წლიანი და 68 მილიონ-დოლარიანი კონტრაქტი აკავშირებს.

სააკეთესო ოთხეული

გაიკრვა წყალბურთელთა მსოფლიო ლიგის საუკეთესო ოთხეულის შემადგენლობა. ა ჯგუფის უკანასკნელი შეხვედრა იტალიელებმა ბრაზილიელ წყალბურთელებს მოუგეს (13:5) და მეორე ადგილზე გავიდნენ. ბერძნებმა ტურნირის ფავორიტ ესპანეთის ნაკრებთან ააგეს. ამ ჯგუფში პირველ ადგილზე, 28 ქულით, ესპანელები გავიდნენ. მეორე ადგილზე კი, 26 ქულით, იტალიელები აღმოჩნდნენ. ბ ჯგუფში ამკარა ფავორიტმა, უნ-

გრეთის ნაკრებმა ჯგუფური ეტაპის დასრულებამდე, დიდი ხნით ადრე, გაინაღდა პირველი ადგილი. უკანასკნელი შეხვედრა უნგრელებმა ამერიკის შეერთებულ შტატებს მოუგეს და, 30 ქულით, პირველ ადგილზე გავიდნენ. რუსეთის ნაკრებმა, რომლის რიგებშიც ქართველი ჩომახიძე გამოდის, 10:6 მოუგო ხორვატებს და მეორე ადგილზე გავიდა. ფინალურ ოთხეულში გავიდნენ ესპანეთი, იტალია, უნგრეთი და რუსეთი.

„რენოში“ ცვლილება

ფრანგული „რენო“ სერიოზულად ფიქრობს ფორმულა 1-ის მწვერვალის დაპყრობაზე და სუბოსი ბოლოსთვის საუკეთესო სახელუმი მოხვედრას გეგმავს. ჯერჯერობა „რენო“ მეოთხე ადგილზეა, მაგრამ ფრანგებს სჯერათ, რომ ამ შედეგს აუცილებლად გააუმჯობესებენ.

„რენოს“ ერთ-ერთმა პილოტმა ვეისონ ბატონმა გუნდის ხელმძღვანელთა იმედები ვერ გაამართლა, ამიტომაც მას „რენოს“ ატმორეგულირება მის ნაცვლად, ფრანგულ გუნდში ამერიკელი ისაპარეზუს 20 წლის ესპანელი პილოტი ფერნანდო ალონსო, რომელიც მანამდე „მინარდის“ ღირსებას იცავდა.

Formula 1

მიხაელ შუმახერი - ფორმულა 1-ის ცოცხალი ლეგენდა

„ეს როგორ დამემართა, რომ 1991 წელს „ბენეტონის“ ბოსს ფლავიო ბრიატორეს ვერ დაგანარი და „შუმის“ შექმნის საშუალება მიეცეო. ამ შეცდომას საკუთარ თავს ვერასოდეს ვაპატიებ“, - თავში ხელი შემოირტყა ფრენკ უილიამსმა. ბრიატორე კმაყოფილია. მისმა ჯილამ „უილიამსს“ კიდევ ერთხელ ასწავლა ჭკუა. მას შემდეგ, რაც გერმანელი გუნდში მოვიდა, ბრიატორეს სახიდან ლიმილი არ გაქრობია. ამაყად გასცქერის „უილიამსის“ საჯინიბოს და ნიშნის მოგებით ახსენებს, რომ მის გუნდში ფორმულა 1-ის ცოცხალი ლეგენდა დაქრის.

მიხაელ შუმახერი

მანი-კურის ტრასაზე მიხაელ შუმახერი, მართლაც, ფორმულა 1-ის ცოცხალ ლეგენდად იქცა. „უილიამსის“ მზე კი „ფერარიმ“ დაჩრდილა. მიხაელს სურდა, თავისი მეხუთე ტიტული სამშობლოში მოეპოვებინა, მაგრამ განგებამ სხვაგვარად ინება. გერმანელი, რა თქმა უნდა, ამითაც უზომოდ ბედნიერია. ის ხომ არა მარტო ლეგენდარულ არგენტინელს - ხუან-მანუელ ფანჯიოს გაუტოლდა (ფანჯიოს დიდების ხანა 50-იან წლებს ემთხვევა. მსოფლიო ჩემპიონატი არგენტინელმაც ხუთჯერის მოიგო), არამედ სერიოზული ფსიქოლოგიური პრესინგიც მოიხსნა.

„მიჭირს საჭირო სიტყვების გამოთხზა. მიყვარს „ფერარის“ გუნდი, მექანიკოსი დაწყებული და პრეზიდენტის დამთავრებული. ის, რასაც ამ წლების განმავლობაში ერთად მივალხნით, რაღაც არარეალური, განსაკუთრებულია, თუმცა, ალაღად ვიტყვი - არ მეგონა, თუ ჩემპიონატს მანი-კურში მოვიგებდი“, - ამბობს მიხაელ შუმახერი.

ასე ადვილად არ დაგნებდებით

იფორა „მაკლარენ-მერსედესის“ ბოსმა რონ დენისმა და რბოლის შემდეგ განაცხადა, რომ 68-ე წრეზე შუმახერმა კიმი რაიკონენს იმ ადგილას გაასწავა, სადაც ყვეოთელი დროშები ფრიალებდა (ამ დროს კი გასრება აკრძალულია). მას შემდეგ, რაც

ხუან-მანუელ ფანჯიო

„ტიოტას“ პილოტმა ალან მაკნიშმა ადვილადას მოსახევეში მარცხი განიცადა და ზეთი დაღვარა, ტრასის კომისრებმა ყვითელი დროშები გამოიჩინეს - გასრება იკრძალება.

კიმი ყვეოთელი დროშების ზონაში იმყოფებოდა. მიხაელმა კი მას მანამდე გაასწრო, სანამ შუმახერი შეები ამის უფლებას მისცემდნენ, - დაასკვნა რონ დენისმა, - წესები კი ასეთ შემთხვევაში ცალმხრივად ადასტურებს, რომ კიმი რაიკონენს ყვეოთელი დროშების არეალში გაასრეს. ეს კი დაუშვებელია“.

ექსპერტები დარწმუნებული იყ-

ხაელ შუმახერსა და „ფერარის“ სრულიად თავისუფლად შეუძლიათ, იზენიონ ეს უნიკალური გამარჯვება.

შუმახერი, ბარიკელო და ბურტი ერთად ზეიმობენ

„ფერარის“ ოჯახში საზეიმო ატმოსფერო სუფევდა. ხუმრობა ხომ არ არის, ჩემპიონატზე ექვსი რბოლით ადრე მოიგო. „ფერარიმ“ ეს მოახერხა. ამიერიდან ყველა უნდა იცოდეს, რომ „ფერარი“ არა მხოლოდ ფორმულა 1-ის გუნდია, არამედ რაღაც უნიკალური მოვლენაა - ეს იყო გუნდული ზეიმის ლაიტმოტივი.

რუბენს ბარიკელომ ვერ შეძლო პარტიზონისთვის დიდი გამარჯვება პოდიუმზე მიეღო. ბრაზილიელისთვის მანი-კურის ტრასა მეტსიმეტრად უღებლო გამოდგა. მან ერთი წრეც ვერ გაიარა, მაგრამ რუბენსი აერობორიდან დაბრუნდა, რათა შეეხებინა საერთო მზიარებელმა გაეზიხებინა. „მოხმდარის შემდეგ ტრასა დეტოვე, მაგრამ უკვე აერობორტში გაუფე, რომ მიხაელმა მოიგო და საჭიროდ ჩავთვალე, დაბრუნებულიყავი, რადგან ჩვენ, ყველანი, ერთი ოჯახი ვართ“, - განაცხადა ბარიკელომ.

კერპენი და მარანელი სინარულის მორევი

შუმახერის ამბავი მთელ ვეროპას მოედო. მეხუთე ტრიუმფი მეტსიმეტრად ხმამაღლა ჟღერს. ტრიუმფატორის მშობლიური ქალაქი კერპენი და „ფერარის“ სამშობლო მარანელი ნამდვილმა ექსტაზმა შეიპყრო. მარანელი, სკუადერინის შტაბ-ბინასთან, ათასობით აღფრთოვანებული ტიფოზი შეიკრიბა და ერთმანეთს ახალ გამარჯვებას ულოცავდა. კერპენში კი, ადგილობრივ სასკოლო ცენტრში, შუმახერის ფანებისთვის საზეიმო საღამო გაიმართა.

ფინიშის შემდეგ ორივე ქალაქს ტიფოზების გამაყრუებელი ყიყინის ქარიშხალმა გადაუარა - ეთერობში მყოფი გულმემატიკორები უაზროდ აღიარებდნენ, აჭყვინტებდნენ საყ-

ვირებს, ყველგან საავტომობილო სიგნალები ისმოდა. უამრავი წითელი დროშა იტალიის ეროვნული ჰიმნის ფონზე ფრიალებდა. ადგილობრივი ეკლესიის მოძღვარმა კი, ტრადიციისამებრ, საეკლესიო ზარები შემოჰკრა.

დესერტი - პოლიტიკოსები, მეტოქეები, კულეგები და ოჯახი შუმახერის ტიტულზე

მსოფლიო ჩემპიონატზე მიხაელ შუმახერის ტრიუმფალური გამარჯვება მთელი მსოფლიოს ფანებმა აღნიშნეს - ყველამ აღიარა გერმანელი პილოტის უნიკალური ტალანტი.

გერპარდ მრედერი (გერმანიის კანცლერი) (დექამა): „ეს არის ბრწყინვალე წარმატება ისედაც განუყოფელი კარიერაში. თქვენ მექელით, დაგეზობთ ფორმულა 1-ის თითქმის ყველა რეკორდი და აბსოლუტურად სხვა მასშტაბში შეხვედრისთვის. გულთადად გილოცავთ თქვენ და „ფერარის“ მთელ გუნდს მსოფლიო ჩემპიონატზე გამარჯვებას“.

კორინა შუმახერი (შუმახერის მეუღლე): „მე ამის თითქმის არ მეფეროდა. ყველაფერს მხოლოდ რაიკონენის შეცდომის შემდეგ მიხვდები. ძალიან დრამატული რბოლა იყო. დაეინახე, რომ მიხაელი თავის მანქანაში ხარობდა, ამიტომ მეც უსაზღვროდ მიხარია. ახლა ჩვენ გვირბა, შინ დაბრუნდით. მთავარი ზეიმი პოკენაშიში გაიმართება“.

ვილი ვებერი (შუმახერის მეწვეერი): „უბრალოდ, გაოგნებული ვარ. ეს უაღრესად ემოციური დღე იყო. როცა მოტორპოუმიდან გავედი, მიხაელი მეორე პოზიციაზე იყო, ხოლო, როცა გუნდში დაბრუნდი, „შუმის“ უკვე პირველი პოზიცია ეკავა და მსოფლიო ჩემპიონატს იგებდა. ჩვენ ზეიმისთვის არ ვემზადებოდით, თუმცა, ეს პრობლემა არ არის. გაოცებული ვარ, რამდენად სწრაფი იყვნენ დღეს „მაკლარენ-მერსედესის“ პილოტები“.

რალფ შუმახერი (შუმახერის

გეგმაპიშეგატი „ლაგუნა ვერა“

